

XVIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2011. március

*„Nélkülük a világ mondd, mi végre lenne,
az ő, szerető szívük nélkül,
biztos tönkremenne.”*

Kedves Hölgyek, Édesanyák, Nagymamák, Dédik!

Nagy szerencséje a világnak, hogy vannak!

Néha, séta közben, a földről fölveszünk egy kavicsot, mert megcsillantotta a rásütő nap sugara. Attól az egy csillogó kicsi fénytől drágakőnek tűnik hirtelen a kis kődarab. Csak közelről megvizsgálva láthatjuk, hogy a sok kőszemcse között ott fut egy kis arany vagy ezüstfonal, egy kis nemesebb érc csíkja. Ahogy a nagy durva követ széppé és értékessé teszi az a kicsi kis beleszorult nemesfém, úgy teszik a Nők, az Édesanyák is a mi életünket szebbé, kellemesebbé, nemesebbé. Az emberi életnek, legyen az századokra visszatekintő vagy csak az elmúlt hét napjairól szóló, mindig megvolt ez a csillogása, a Nők, az Édesanyák, Nagymamák, Dédik aranyfonala. Ők a szépség, a kedvesség, a türelmes tanítás, a betegeket óvó aggodalom, a családokat összetartó csendes, de szívós, kitartó erő. Nem csilloghatnak mindig, mert nem minden nap süt rájuk a Nap. Munkába rohannak, hazaérve a háztartás gondja várja őket, és valljuk be, mi sem hordjuk őket minden nap a tenyerünkön. De mindig ott vannak, és mindig számítani lehet rájuk. Szeretetük semmivel sem pótolható, még csak vissza sem adható.

Engedjék meg, hogy közelmúlt ünnepi eseményei, a Nőnap, és Anyák napja alkalmából ezúton fejezzem ki tiszteletemet, a Hölgyeknek, Édesanyáknak, Nagymamáknak, Dédiknek. Fogadják jókívánságaimat, jó egészséget, örömet, boldogságot, szeretetteljes ünnepet és békésnapokat, vagyis csillogást kívánok nekik!

*Vella Zsolt
polgármester*

KÉPVISELŐ-TESTÜLETI ÜLÉSEK

2011. január 27.

Az Önkormányzat 2010-2014. évi időszakra vonatkozó gazdasági programját elfogadta az alábbiak szerint:

I. Utcák, járdák fejlesztése, szennyvízcsatornázás

A 71-es melletti járda burkolatának felújítása, belterületi földutak szilárd burkolattal való ellátása, úthibák kijavítása. A még csatornával el nem látott ingatlanok csatornázása.

II. Játszótér kialakítása, közterületek, parkok felújítása

Biztosítani kell a településen lévő gyermekeknek és fiataloknak, hogy kultúrált környezetben, az Európai Unió szabványoknak megfelelő játszótéren tölthessék szabadidejüket. Ezért figyelmet kell fordítani újabb játszótér építésére. Meg kell találni az ehhez szükséges területet, és a pályázati lehetőségeket.

Forrást kell biztosítani a közterületek és parkok virágosítására, pihenőpadok kialakítására.

III. Rendezvények

A képviselő-testület fontosnak tartja, hogy minden évben, mintegy hagyományteremtő módon, színvonalas rendezvények álljanak a lakosság rendelkezésére. Az éves költségvetésben biztosítani kell az ezek megrendezéséhez szükséges pénzeszközöket.

IV. Adópolitika

Szükség van a ciklus alatt a helyi adók növelésére, /nem szükségszerű minden évben történő adóemelés/ de figyelembe kell venni az adóalanyok teherbíró képességét. Olyan adópolitikát kell kialakítani, amely az állandó lakosok terheit nem növeli, sőt a letelepedésre ösztönöz. Fel kell kutatni a nem adózó ingatlanulajdonosokat, gondoskodni kell a meg nem fizetett adó behajtásáról.

V. Ingatlanok hasznosítása

Az Ábrahámhegy 748/13 hrsz. 435/9. hrsz. és 435/11 hrsz.-ú ingatlanok értékesítése.

VI. Egyéb

- A helyiek által „Tompos hídnak” nevezett résztől a patak parton kiépítésre került sétány közvilágítással és szilárd burkolattal történő ellátása és a buszmegálló felújítása.
- Falugondnoki hálózat működtetése.
- Közvilágítás bővítése
- Zöldterületek kialakítása
- Strand színvonalának javítása (Új vizesblokk és öltöző építése)
- Csapadékvíz elvezetés kérdésének megoldása.
- Önkormányzati épület tetőcseréje.

2011. február 9.

Az önkormányzat 2011. évi költségvetése 195.638 e Ft bevételi főösszeggel és 195.638 e Ft kiadási főösszeggel valamint 54.916 e Ft tartalékba helyezendő összeggel elfogadásra került.

Kovácsné A. Katalin

Helyreigazítás

Az Ábrahámhegyi Hírmondó 2010. decemberi számának 3. oldalán, az önkormányzati testületi ülések jegyzőkönyvi híreiben tévesen jelent meg, hogy „Ábrahámhegyért emlékermet kapott Fekete József tanító” Fekete Jóska bácsi tanár volt, ezért „**Fekete József, tanár**” lett volna a helyes.

Kedves Jóska bácsi!

Elnézését kérjük a tévedésért, és tisztelettel jó egészséget kívánunk!

Köszönet

Hosszú évek óta elképzelhetetlen a decemberi nyugdíjas karácsony a szépen, ízlésesen feldíszített terem és asztaldíszek nélkül. Mindezt köszönhetjük Borbélyné Dégi Katalinnak, aki minden évben önzetlenül tesz, alkot azért, hogy ne csak a műsor, de a dekoráció is hozzájáruljon az ünnep hangulatához.

Megkésve, de annál nagyobb tisztelettel a nyilvánosság előtt, helyi lapunkon keresztül is szeretném megköszönni kreatív, alkotó tevékenységét.

Magam és Ábrahámhegy Község Önkormányzata nevében köszönöm!

*Vella Zsolt
polgármester*

IN MEMORIAM MÁRTIKA

Ismét szegényebb lett Ábrahámhegy.

Elment egy fiatal, nagyon jó ember. Pár évvel ezelőtt dicsékedtem Nádori Laci bácsinak, hogy milyen szerencsés ember vagyok, mert csupa remek szomszédaim vannak. A jó emberismerő Laci bácsi erre a következőt válaszolta: Erzsike, hát nem ismered a mondást miszerint „CSAK A JÓ SZOMSZÉDNAK VAN JÓ SZOMSZÉDJA!?” Igen, tudom, és már a hiányát is érzem, hogy egy jó szomszéd elment örökös pihenőre az Úrhoz. Nem volt Ő különleges, csak szépen, csendben, pontosan tette a dolgát. Soha senkit meg nem bántott, tette szorgalmasan nap, mint nap azt, amit mindenkinek tenni kell, vagy tenni kellene. Hívó ember létére egy Luther idézettel búcsúzom sok-sok ábrahámhegyi nevében:

*„Erős vár a mi Istenünk, Kemény vasunk és vértünk,
Ínségben együtt van velünk, Megvált és harcol értünk.”*

Nyugodj békében, Mártika!

Emléked a mi szívünkben örökké él.

Bakfi Jánosné

FELHÍVÁS

JAVASLATTÉTELRE ÁBRAHÁMHEGY DÍSZPOLGÁRA CÍM ÉS ÁBRAHÁMHEGYÉRT EMLÉKÉREM ADOMÁNYOZÁSÁHOZ

Tisztelt Állampolgárok!

Ábrahámhegy Község Önkormányzata a település gazdasági gyarapodását, továbbfejlődését, kulturális és művészeti értékeinek megőrzését és annak tiszteletben tartását csak az együttműködő polgárokkal tudja és kívánja megvalósítani. Vannak olyan személyiségek, akik a település közéletének valamely területén kiemelkedő teljesítményt nyújtottak, illetve nyújtottak, olyanok, akiknek személye vagy tevékenysége elválaszthatatlanul kapcsolódik a településhez.

Az önkormányzat adózni kíván e személyeknek, kifejezve a település elismerését példamutató magatartásukért, maradandó alkotásaikért, a település szellemi és anyagi gyarapodásához való hozzájárulásukért.

Adózni kívánunk azoknak is, akik kisebb, de a település életében mégis jelentős munkásságukkal szolgálták a közösséget.

Ábrahámhegy Község Önkormányzata azzal a céllal, hogy a közösség szolgálatában kiemelkedő érdemeket szerzett személyeket méltó elismerésben részesíthesse, valamint személyüket és cselekedeteiket megfelelően értékelve állíthassa példaként a jelen és az utókor elé

„ÁBRAHÁMHEGY DÍSZPOLGÁRA”

címet,

valamint

„ÁBRAHÁMHEGYÉRT EMLÉKÉRMET”

alapított.

„Ábrahámhegy Díszpolgára” cím adományozható annak a személynek, aki kiemelkedő jelentőségű munkájával vagy egész életművével mind a településen, mind pedig országosan olyan elismerést szerzett, amely hozzájárul a település jó hírnevének öregbítéséhez, elismerésre méltó hagyományainak gazdagításához, továbbá példamutató emberi magatartása miatt köztiszteletben áll. Díszpolgári cím meghalt személy részére és külföldinek is adományozható.

„Ábrahámhegy Díszpolgára” cím négy év alatt egy élő és egy elhunyt személynek (posthumus) adományozható. 2009. évben az Ábrahámhegy Díszpolgára címet Fekete József tanár és néhai Kövesi József tanító kapta.

Az Ábrahámhegy Díszpolgára cím 2011. évben nem kerül kiadásra.

„Ábrahámhegyért emlékérem” adományozható azoknak a polgároknak vagy közösségeknek, akik vagy amelyek a település és lakossága érdekében, a település fejlesztésében,

a társadalmi, szociális, kulturális, oktatási, sport és a gazdasági élet bármely ágazatában kiemelkedően hasznos munkát végeztek és ezzel jelentősen hozzájárultak a közösség szellemi, erkölcsi, anyagi értékeinek gyarapításához.

„Ábrahámhegyért emlékérem” évente egy élő vagy egy elhunyt személynek (posthumus) adományozható.

Ábrahámhegyért emlékérmeket 2009. évben megosztva Raposa Gyula és Raposa Gyuláné kapta.

2011. évben az „Ábrahámhegyért emlékérem”-re javaslatot tehetnek az önkormányzati képviselő-testület tagjai, civil szervezetek képviselői, Ábrahámhegy község polgárai.

Írásbeli, indoklással ellátott javaslataikat 2011.május 31-én 12.00 óráig

az Ábrahámhegy Önkormányzat (8256 Ábrahámhegy, Badacsonyi u. 13.) címre eljuttatni szíveskedjenek! Kérjük a borítékon feltüntetni az adományozni kívánt cím („Ábrahámhegyért emlékérem”) megnevezését.

Vella Zsolt
polgármester

ISKOLAI HÍREK

Minisztériumi kitüntetést kapott a Révfülöp Általános Iskola
A Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Magyar Diáksport Szövetség összefogásával díjazták a 2009/2010. tanévben a Magyar Köztársaság Diákolimpiai Versenyrendszerében kiemelkedően szereplő oktatási intézményeket. 2011. január 20-án a Magyar Sport Házában vehették át elismeréseiket a díjazottak. Az elmúlt tanévben a 200 fő alatti iskolák versenyrendszerében a Révfülöp Általános Iskola az országos rangsorban a második helyezést érte el. Az összesített eredményt a Kisiskolák Diákolimpiájának országos döntőjében elért fiú svédváltó első, leány atlétika csapat második, leány kézilabda harmadik és leány svédváltó negyedik helyezéssel érték el. Az elismerő oklevelet és a százhuszezer forint sportszer utalványt Németh László igazgató-testnevelő és Eitner József testnevelő tanár vette át Balogh Gábor miniszterelnöki megbízottól és Martinek János MDSZ alelnöktől.

Jutalmak a legjobbaknak

Veszprémben már évek óta hagyománya van annak, hogy azokat a sportolókat, edzőket, sportaktívákat, akiknek kiváló munkájukra büszkék lehetünk, ünnepi keretek között jutalmazzák meg.

A program a „Veszprém megye legjobb sportolója” nevet viselte az idén is. A jutalmazottak és jutalmazók a megyeháza Szent István termében gyűltek össze ebből az alkalomból. Lasztovicza Jenő, a megyei közgyűlés elnöke köszöntötte a meghívott vendégeket.

A díjakat a gyermek korosztály képviselői vehették át először, majd a serdülők, ifjúságiak, juniorok, felnőttek, seniorok.

A speciális sportágakban kiemelkedők után a Veszprém Megyei Diáksportjáért kitüntetéseket adták át a szervezők.

A Révfülöpi Általános Iskola igazgatója, Németh László idén már második alkalommal vehette át ezt az elismerést a Veszprém megyei Diáksport Szövetségtől.

Madarak a Balatonon

Március 29-én kedves vendég jött a Tatay Sándor Általános Iskolába. Dr. Nagy Lajos ornitológus, aki a Balaton környékén élő, az ide látogató, az átvonuló és az itt telelő madarokról tartott előadást.

A főleg alsó tagozatos gyerekek meglepődve hallgatták, hogy évente több tízezer madár látogatja meg a tavat. A madarak többségét felismerték, de életükről, szokásaikról sok újat hallhattak. Így tudták meg például, hogy nem minden bukó madár "bukó"; hogyan vadásznak télen a réti sasok; a kárókatonák nem költenek a Balaton partján stb. Meghallgathatták az itt élő madarak hangját, kisfilmeket viselkedésüket láthatták.

Az előadásnak sajnos az iskolabuszra való indulás vetett véget, máskülönben még sokáig hallgattuk volna az érdekes előadást.

Bolf Sebestyén László
3. osztályos tanuló

A játékos vetélkedők, feladatok között megnézhattuk a palackozó üzem munkáját, tájékoztatást kaptunk a PET palackok „útjáról” és újrahasznosításáról.

A vetélkedők során bepillantottunk a Föld vízkészletébe, megértettük, hogy milyen korlátozott mennyiségben áll bolygónk lakosságának rendelkezésére a fogyasztható, jó minőségű ivóvíz, mennyire kell a fennálló készleteket óvni és tisztítani. Boldogan vettük tudomásul, hogy egyes afrikai országokkal ellentétben mi milyen szerencsés helyzetben vagyunk, hiszen hazánkban egyelőre nem kell vízhiánytól tartani.

Tanulóink saját testük víztartalmát is kiszámíthatták, mérőedénnyel közösen kimérhették, testtérféven jelölhették. Végül összegyűjtötték vízzel kapcsolatos gondolataikat, és üzenetet fogalmaztak meg a jövő gyermekeinek, melyben figyelmeztettek az éltető elem takarékos használatára, védelmére.

Bolfné Tóth Melinda
alsós mk. vezető

Vizes élményeink

Mi 4. osztályosok örömmel indultunk Ajkára, hogy elkezdjük a várva-várt úszásoktatást. Öt héten keresztül minden kedden csobbanhattunk és próbáltuk elsajátítani Schneider Zsolt tanár bácsi által tanítottakat. Nagyon élveztük, hogy szinte 2 órán át lubickolhattunk az uszoda medencéjében, és a munkának siker lett a vége: a 4. osztály megtanult úszni. Ezt a tudást be is kellett bizonyítanunk és mindenki szorgalmas karcsapásokkal szelte a hosszakat. Természetesen velünk tartott osztályfőnökünk Marika néni, akinek duplán szerettünk volna bizonyítani.

Szeretnénk megköszönni iskolánknak, Badacsonytomaj Város Önkormányzatának, Badacsonyi Ifjúságért Alapítványnak, illetve szüleinknek, hogy az anyagi háttérrel biztosították. Külön köszönjük Zsolt bácsi türelmét és Marika néni gondoskodását.

Reméljük, hogy nyáron a Balatonban megmutathatjuk mit tanultunk.

Takács Péter 4. osztály

Kékkúti látogatás a víz világnapján

Március 22-én a Kékkúti Ásványvíz Zrt. meghívására csaknem 40 alsó tagozatos gyermekkel vettünk részt a víz világnapja alkalmából megrendezett eseményen, a nemzetközi WET programban. Ez tulajdonképpen olyan oktatási program, melyek során a résztvevők játékos formában ismerkednek meg a víz fontosságával, és melytől azt reméljük, hogy a jelen levő gyerekek tudatosabb vízhasználók lesznek. A megjelenteket dr. Szabó Balázs köszöntötte. A rendezvényre meghívott vendégek között országunk néhány híres, vizes sportot űző képviselője is jelen volt, többek között Tóth Márton és Mike Róbert világbajnoki bronzérmes kajakozóink is, akiknek kérdéseket tehettek fel a majdnem 200 jelenlevő tanuló legbátrabbjai.

PÁROSCSILLAGOK

A MAGYAR ZENEIRODALOM EGÉN

Mottó: „...pároscsillag ritkán ragyog az égen...”

Keresve sem találhatnánk ide illőbb gondolatot a mottóként idézett népdal kezdő sorainál a mostani **LISZT emlékévre** utaló eszme-futtatás elindításához, amikor a Magyar Rapszódia zeneköltőjére emlékezünk.

Hiszen illendő is a népdal „tisza forrásából” meríteni

az ihletet kiváltképp a nagy szellemi örökösök, **Kodály és Bartók hazájában**, akik a XX. században folytatták **Liszt és Erkel** misszióját a magyar zeneirodalom világszínvonalra emelése terén.

Ráadásul rendkívül találó is a fenti népdal-strófa képvilága, merthogy a mindenség sokmillió csillagrendszerében valóban elenyészően csekély a "pároscsillagok" előfordulása, vagyis a népi megfigyelés itt pontosan egybevág a kozmikus léptékű, tudományos tényállással.

Ehhez képest **ugyancsak örvendetes** jelenséggént kell értékelnünk, hogy a legutóbbi kétszáz év során évszázadonként egy-egy csillagpár mégiscsak felfutott a magyar zene-történelem égboltjára.

Időrendi sorrendben tekintsünk először a XIX. századi magyar zeneirodalom két meghatározó muzikus személyiségének művészi és zeneszerzői pályafutására, valamint kettejük korszakos jelentőségű életművére

E két életmű időrendi egybeesése és ebből adódó párhuzamai mellett - a számos eltérő vonás ellenére - nagyszerűen **kiegészítette egymást a hazai zenekultúra javára.**

Bár Liszt mellett Erkel is elsőrangú zongoraművész volt, ám a virtuozitás utolérhetetlen technikai színvonalán Liszt korának világszínvonalú előadóművészeként öregbítette hazája hírnevét **az egész akkori kultúrvilág** (Párizs, Bécs, London, Szentpétervár, stb.) zenepalotáinak hangversenytermeiben. És tetézte ezt számos Magyar Rapszódia megkomponálásával, melyekben a magyar verbunkos dallamvilágot emelte klasszikus zenei magaslatokra.

Erkel azonban ugyanezzel a zenei talentummal saját hazájában óhajtott "próféta" lenni, és törhetetlen akaraterével, robusztus munkabíráásával végül is **megvalósította életcélját** a magyar nemzeti opera megteremtésével és egyszersmind európai nivóra emelésével.

LISZT és ERKEL párhuzamos életművének megkoronázása és emberöltőkre előremutató, közös nagy teljesítménye, a magyarországi zeneoktatás legmagasabb szintű otthonának megteremtése, a **Zeneakadémia létrehozása** volt.

A 2011-es esztendő mindkét korszakos jelentőségű muzikusunknak centenáris évfordulója, merthogy **Liszt Ferenc** 1811-es születési éve, valamint **Erkel Ferenc**

pályájának fő műve a Bánk Bán bemutatójának **egyaránt jubileumi esztendeje**, mely dalművet 50. életében, alkotóereje csúcán hozta létre. Erkel alkotásában **az 1861-es ősbemutatón** gyönyörködhetett elsőként a műértő közönség.

Szinte sorsszerű, hogy éppen másfél évszázad múltán teljesebben ki Erkel művének világhíre, merthogy most készül a Bánk Bán

színrevitelére a glóbusz túloldalán Kaliforniában Los Angeles operaháza élvonalbeli nemzetközi énekesgárdával Plácido Domingo szervezésében.

Ne feledkezzünk el azonban a XX. századi magyar zene-történet zseniális muzikus kettőséről, **Bartók és Kodály "pároscsillagáról"**, akik tovább öregbítették a magyar zenekultúra presztízsét a világ négy sarkában.

Érdekes módon mintha a zene-történelem is ismételné önmagát, Bartók és Kodály kortársi pályafutásának párhuzamaiban és egymást kiegészítő - számos eltérő vonásuk ellenére is - azonos művészi hitvallásukban, amint egy évszázaddal előbb ez megnyilvánult a nagy elődök, **Liszt és Erkel** művészi célkitűzéseiben.

Ugyanis az ő esetükben is egy világhíró zongoraművész-zeneköltő, valamint egy tágabb értelemben vett, Kárpát-medencei magyar zene-tudós és világhírű zenepedagógus szolgálták **életre szóló szövetségben** a magyar zenekultúra világszínvonalra emelésének hivatását.

Ki ne ismerné Bartók Concerto-ját, táncjátékait az öt kontinens hangversenytermeinek, opera- és balett színpadainak állandó repertoárjából, és ki ne hallott volna Kanadától Japánig a zeneoktatást generálisan megújító Kodály-módszerről?

Nem kis érdeme Ábrahámhegy kulturális életének, hogy a „nemzeti kultúránk nagyjai” címen szerveződött (immár több évre visszatekintő) rendezvénysorozatban **Szent-Györgyi Albert, Simándy József és Erkel jubileumok** megünneplésével tette emlékezetessé a magyar tudomány és művészet halhatatlanjainak soha nem múló érdemeit.

Abban a reménységben, hogy talán miutánunk is lesznek majd elkötelezett követői a mi korosztályunk valóban önzetlen népművelő, ismeretterjesztő törekvéseinek, mely szándékainkban **József Attila hitvallásához óhajtottunk partnerül szegődni**, aki nem kisebb célt tűzött mielőtt, mint „...nem középiskolás fokon tanítani...”.

Ez esetben jó eséllyel tekinthetünk a magyar kultúra jövőbeni égboltjára, ha a csillagok állásából jó híreket szeretnénk kiolvasni...

Lejegyezte az Úr 2011. évének március idusán:

Varannai Gyula

Képanyagot a Nemzeti Múzeum történelmi képtárból az ÁBRAHÁMHEGYI HÍRMONDÓ céljaira ajándékozta a jó ügy támogatására **Vajda László** fősztályvezető úr.

Liszt Ferencre emlékezünk

**„Hírhedett zenésze a világnak,
Bárhová juss, mindig hű rokon!
Van-e hangod e beteg hazának,
A velőket rázó húrokon?
Van-e hangod szív háborgatója,
Van-e hangod bánat altatója?
(Vörösmarty Mihály: Liszt Ferenchez)**

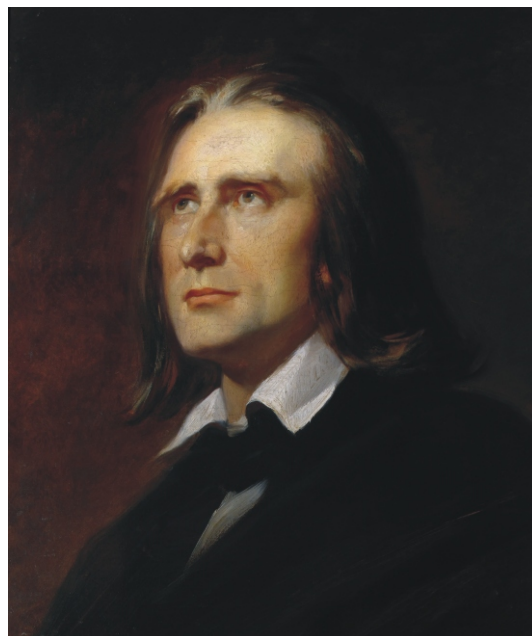
„Ne fogjon senki könnyelműen a húrok pengetéséhez” figyelmeztet koszorús költőnk Petőfi Sándor. Hát, jómagam vagy könnyelmű vagyok, vagy bátor, mint a vak ló, vagy mindkettő. De hát, mit is tehetnék, mikor a magyar egyetemes művészet ápolásának és terjesztésének olyan méltó nagykövete, mint kedves barátom, Varannai Gyula Grafikusművész Úr inspirált, miután látta, hogy úgymond „tollforogató” lennék. Igaza van: kétségbe esetten forgatom a tollat, mind csirke kopasztás alkalmával, mind, pedig avégett, hogy jutna eszembe néhány leírható gondolat. Ezen sorok melyeknek semmi köze a címhez, arra voltak jók, hogy valahogy elkezdjem ezen opust.

Liszt Ferenc 1811. október 22-én született, az akkori Sopron vármegyei Doborján (Ma Ausztria, Burgenland tartomány, Raiding). E 200 éves évforduló kapcsán emlékezünk, és ünnepli a világ a XIX. század tán legnagyobb zongoraművészt, és az általa megújított romantikus zene költőjét.

Édesanyja bécsi polgárlány, apja Liszt Ádám, ki csellista volt Haydn, később pedig Hummel zenekarában, Kismartonban. Mint Eszterházy herceg uradalmi tisztje, néhány művészpártoló magyar főúr támogatásával Bécsbe költöztek, ahol Carl Czerny lett a zongoratanára, zeneelméletet, pedig Antonio Salieritől tanult. Tehetsége, szorgalma jutalmaként a kilenc éves Liszt ingyen tanulhatott. Később Párizsba költöztek, ahol a konzervatórium igazgatója, az olasz Luigi Cherubini anélkül, hogy meghallgatta volna, elutasítja, mondván: nem francia. Tehetségére jellemző, hogy kilenc évesen zongorajátékával már pénzt keres. Mesélik bennfentesek, hogy hat évesen szívesebben írt kottát (nem másolt), mint betűket. Tíz év múlva, 1830 telén Párizsban eljátssza a nagy francia zeneszerző Hector Berlioz nagyszabású, úgynevezett Fantasztikus szimfóniáját. Szimfóniát, egy szál zongorán! A háromezres közönség először lát olyant, hogy ez a tizenkilenc éves sovány, zenész felnyitja a zongora fedelét (!), és a közönség úgy érzi, mintha egy egész zenekar játszana.

Elképesztő technikájára jellemző volt, hogy játék közben a középső és mutató ujj között égő szivarja füstölgött. Nagy hatással van rá a Párizsban 1831-ben koncertező Paganini, az „ördög hegedűse”. Liszt elhatározza, hogy ő lesz a zongora Paganinije. Ekkor már jelentős zeneszerző, de elismert kar-nagy, zenepolitikus és író is.

Megismerkedik a szép és művelt Marie d'Agoult grófnővel, kivel előbb Itáliába, majd Genfbe költözik. Ebből, az egyébként botrányosan indult kapcsolatból négy gyermekük szüle-

tett (a grófnő a férjét hagyta el miatta).

1837 márciusa Párizs. Ebben az időben a nagyjából vele egykorú svájci zongoraművész, *Sigmund Thalberg* arat hatalmas sikereket. Liszt kibéreli a Párizsi Operát és hatalmas sikerű szólókoncertet ad. Ezt írja a *Gazette Musicale*: „Zseniális győzelem a zongora, a szorongás és a közönség felett az Opera színpadán. Teljes rokonszenvünk ezé az örültségé, hiszen csak az örültség hozhat létre nagy dolgokat.”

1839 decemberében gróf Batthyány Lajos a palotájában mutatja be vendégének, Széchenyi Istvánnak Liszt Ferencet, mint a felülmúlhatatlan zongoravirtuózt. 1840 januárjában, a Magyar Színházban Liszt a Rákóczi indulót játszotta hatalmas sikerrel. Ezen az estén Vörösmarty a színpadon adja át költeményét: „Liszt Ferenchez” címmel.

Sajátos momentumra volt az eseménynek, hogy Liszt a költeményt és az ekkor kapott dísz-szabályt franciául köszönte meg. Liszt anyanyelvi szinten beszélt németül, és franciául. Magyarul nem tudott, miután gyermekéveit Bécsben, Párizsban töltötte, és itt végezte tanulmányait is. Mindvégig magyarnak vallotta magát, beutazta világot, magyar útlevele volt. Ebben az időben például a magyar nemesség jó része - kik őseiket a honfoglaló nemzetségekig vezették vissza - ott-hon családi körben, politikai, vagy gazdasági dolgokról csak „deá-kul”, azaz latinul beszélt. E témákat ezen a nyelven tanulták, így jobban is értették. Kölcsey Ferenc a Himnusz

költője írja, hogy ő maga tizenhét éves koráig jobban fogalmazott latinul, mint magyarul.

Hadd illusztráljam Liszt elkötelezett magyarságát egy példával: 1838 tavaszán Velencében érte a pusztító pesti jeges árvíz híre. A helyi lapok szinte mindegyike közétette a kiáltványként megfogalmazott nyílt levelét: „Szokatlan részvétet éreztem, s ellenállhatatlan szükségét annak, hogy annyi szerencsétlen embernek segítsek. Ó én vad és távoli Hazám! Fájdalmad kiáltása visszahívott hozzád, egész bensőmet felkavarta a részvét, és én lehajtottam fejemet szegényemben, hogy ily sokáig megfeledektem rólad!” Ezután minden programját félbehagyta, Bécsbe utazott, ahol tíz koncertet adott a pesti árvízkárosultak javára.

Nem csak fényes hangversenytermekben koncertezett. Járt skót városokban, ír halászfalvakban, erdélyi kisvárosokban.

Mindenese mondja: nyolc év alatt ezer koncert Glasgowntól Szentpétervárig, Lizsabontól Konstantinápolyig, Dublintól Zágrábig, Nápolytól Koppenhágáig és Pestig. Hetente két fellépés. Gyakorlás utazás közben kocsin. Az általa építtetett utazó-lakó kocsin volt egy erős mechanikájú Bösendorfer zongora. Ettől sosem vált meg.

Ugyanis erőteljes leütéseit más zongorák nem bírták ki.

Mesélik, az elpattant zongorahúrokat az első sorokban ülő hölgyek kapkodták össze, és mint legbecsesebb ékszert, hordták az ebből készített karperecet.

Elérkeztünk 1848-hoz. Liszt megfogadja, nem ad több hangversenyt, pénzért többé nem zongorázik. Goethe és Schiller városában Weimar-ban telepedik le. Az itt töltött tizenkét év alatt írja legjelentősebb műveit. Ez alkotói tevékenységének második nagy korszaka. Itt komponálja legfontosabb szimfonikus költeményeinek tizenkét darabjából álló sorozatát, mint például a Goethe ihlette Faust-szimfóniát, vagy a Hungária címűt. Tizenkilenc magyar rapszodiát ír, köztük a tizenötödik, a ma is népszerű és közismert népies dallamokra épülő

Rákóczi indulót. 1865-ben miután házassága Carolin Sayn Witegenstein hercegnővel tönkrement, Rómába megy, belép a katolikus egyházi rendbe, de nem lett pap. Ezt írja: „Beléptem az egyházi rendbe, de semmi esetre sem a világ iránti megvetésből, vagy még kevésbé, mert ráuntam a művészetre.” 1869-től éveit Pest, Weimar, és Róma között osztotta meg. Nagy álma teljesült a pesti Zeneakadémia 1875. évi megalapításával, melynek elnöke és első tanára volt, és amely ma is az Ő nevét viseli. 1886. július 31-én Bayruthban halt meg.

Itt már be is fejezhetném a történetet, de nem teszem. Több okból sem. Az elmúlt évben méltatott zeneköltő óriás, a nagy kortárs Erkel Ferenc, aki ugyancsak zongoravirtuóznak indult. Míg Liszt több mint 600 művet írt, Erkel ugyan mindössze tíz dalművet, de 54 esztendőn át tartó dirigensi pályája során betanít mintegy száz operát, és ebből felét Ő dirigálja. 1861 Bánk-bán. Tehát ma 150 éve annak, hogy a haza és szabadságszeretet himnuszának titulált „Hazám-hazám”... kezdetű ária először elhangzott. A világszínvonal ékes bizonyossága, hogy a 70 éves Placidó Domingo nemzetközi - közöttük magyar - sztárokkal 2012-ben bemutatja a Bánk-bánt Los Angelesben. Köszönjük!! (Evviva, Maestro!) Az UNESCO két évvel ezelőtti közgyűlésén 2011-et Nemzetközi Liszt Évnek nyilvánította. Az emlékévé nyitányként januárban két hét alatt 500 zenész lépett fel Liszt műveivel Európa koncerttermeiben. Néhány példát had emeljek ki: Brüsszelben adott ünnepi Liszt-hangversenyt a Nemzeti Filharmonikus Zenekar, Kocsis Zoltán vezényletével. Madridban a királyi pár jelenlétében koncertezett a Liszt Ferenc Kamarazenekar, és Farkas Gábor zongoraművész. Berlinben Ránki Dezső és Klukon Edit Liszt négykezes zongoraműveiből adott hangversenyt. Párizsban megnyílt a Franciaországi Liszt Év.

Nem rabolom tovább a nyájas olvasó idejét. Csupán a magam egyszerű eszközeivel szerettem volna adózni a magyar zene-kultúra nagyjai előtt, az évforduló kapcsán.

Had zárjam soraim Vörösmarty - már említett - ódájának utolsó versszakával:

**„És ha hallod zengő húrjaidal,
Mint riad föl e hon a dalon,
Melyet a nép millió ajakkal
Zeng utánad bátor hangokon,
Állj közénk és mondjuk: hála égnek!
Még van lelke Árpád nemzetének.”**

Kikínlódta, vágta, összeeszkábálta egy zenei alattvaló:

NGY

Ábrahámhegy, 2011. február 5-6.

A képanyagot a Liszt Ferenc Emlékmúzeum (Budapest) ajánlotta az Ábrahámhegyi Hírmondóban való megjelenésre. Tisztelettel köszönjük!

Vers az anyanyelv világnapjára

Faludy György: Óda a magyar nyelvhez

Most, hogy szobámban ér az est setétje, te jutsz eszembe, Szent Gellért cselédje,
s ajkád, melyről az esti fák alól először szólt az ének magyarul.
Arcod tatár emléke már ködös, de titkunk itt e földön még közös
s a te dalod zsong minden idegemben itt, idegenben.

Magyar nyelv! Vándorutakon kísérom, sértett gögömben értöm és kísértöm.
Kínok közt, gondjaimtól részegen, örökzöld földem és egész egem.
Bőröm, bérem, bírám, borom, míg bírom és soraimmal sorsom túl a síron,
kurjongó kedv, komisz közöny, konok gyász: mennyei poggysz.

Magyar szó! Ajkamon s gégem lazán vont hangszerén, lázam, házam, hazám.
Álmom-álmom, lovacskám, csengős szánom, és dal a számon, mit kérnek majd számon.
Nincs vasvérttem, páncélom, mellvasom, de Berzsenyivel zeng a mellkasom
s nem győz le ellenség, rangomra törvén, sem haditörvény.

Jöhetsz reám méreggel, törrel, ékkel, de én itt állok az ikes igékkel.
Árkon-bokron kergethetsz hét világnak; a hangutánzó szók utánam szállnak,
mint sustorgó füzesbe font utak fölött alkonykor krúgató ludak,
s minden szavamban százszor látom orcád, bús Magyarország.

Kihalt gyökök; tőzeggel súlyos rétek, ahol a fák, mint holt igék, kiégtek,
Ős szók; a szemhatárról századok ködéből még derengő nádások,
gyepűs vápákon elhullt katonák, s ti bibicek, bölények, Battonyák,
miket vadásztak vén csillyeshajókról lápos aszókön.

Magas hangok; szöcskék és tücskök rétje, mély hangok; alkony viola-sötétje.
Káromlások veszejtő vadona, mondatszerkesztés pogány pagonya.
Kötőszók; sok-sok illanó fodor, s hangsúly, te vidám, hangsúly, te komor,
lelkünk dolmánya, szötteses, világszép, s búzavirággék.

Múlt T-je: történelmünk varjúszárnya, karók, keresztek és bitófák árnya,
s melléknevek, gazdag virágbarázdák, busák, buják, burjánzó és garázdák,
melyik vidám faeké nyomtatott, s ti mellérendelt, kurta mondatok,
mint paprika, ha füzére vereslőn lóg az ereszről.

Ragok; szegények, szurtos csecsemői, kapaszkodók, s nem tudtok nagyra nőni.
Es E-betűk serege: fekete mezőn zsellérek koldus menete,
s ti kongó-bongó helyhatározók, kukoricásban jó irányt hozók,
ban-ben-bim-bam: toronyból messze hangzó könnyű harangszó.

Jelentőmód. Az aszály mindörökre ráült a szürke, megrepedt rögökre.
Magánhangzó illeszkedés! Kaján törvénykönyvvé Werbőczy gyúrt talán?
Mi vagy? Fülledt ötödfél százada robotba tört paraszt alázata,
vagy összhang, mely jövőd, szebb utakra messze mutatna?

És főnevek, ti szikárák és szépek, ti birtokos ragokkal úri népek,
országvesztők, elmozdíthatatlanok, s ti elsikkadt, felőrölt alanyok,
megölt vagy messze bujdosó fiak, Hajnóczyk, Dózsák meg Rákócziak,
ó, jaj, nekünk, mi történt ennyi lánggal és a hazánkkal?

Parasztok nyelve, nem urak latinja, nem grófok rangja, de jobbágyok kínja.
Magyar nyelv! Fergetegben álló fácska, hajlongasz szélcibáltan, megalázva
s ki fog-e törzsöd lombbal hajtani? Te vagy jelenünk és a hajdani
arcunkat rejtő Veronika-kendő, és a jövőd.

Magyar nyelv! Sarjadsz és egy vagy velünk és forró, mint forrongó szellemünk,
Nem teljesült vágy, de égő ígéret, közös jövő és felzengő ítélet.
Nem hűs palackok tiszta óbora, nem billentyűre járó zongora,
de erjedő must, könnyeinkben úszó tárogatószó.

„Ha egyszer tavasz akar lenni: az összes jégpáncélok hiába erőlködnek és tiltakoznak.”

„Vad vizeket borzol a szél, kék a tükrük, mint az acél
Selyemkendő a zöld mező, belé a nap virágot sző
Árokparton nyit a kökény, ne búsulj te szegény legény
Jut neked is egy szál pendely, tele tüzes szerelemmel
Sárga virág a zöld réten, kis pacsirta a kék égen
Nem szánt, nem vet, csak énekel, nem kérdi, hogy kit érdekel.”

Elmúlt a téli időszak, a kevés fény, a hideg. Egyre hosszabbak a nappalok, a fák lerázzák magukról a tél dermedtségét, s új rügyeket fakasztanak. Reggelente napsütésre, madárcsicsergésre ébredünk. A napfény, a világosság jótékonyan hat kedélyállapotunkra, hiszen bármennyire eltávolodtunk tőle, mégiscsak a természet részei vagyunk. Megbolydult a falu. Innen is, onnan is metszőollók csattogása hallik. A házi műhelyekben reszelés, kopácsolás zaja, a tavaszról álmodó szerszámokat ébresztik az emberek. A beszélgetések témája is változik. A tűzifabeszerezést felváltják a vetésről, virágmagok cseréjéről folytatott társalgások. Tervezgetjük a kiskertet, új virághagymákat, palántákat ültetgetünk. Várjuk a jó időt. Mert bízni kell.

A tavaszi ünnepek is a kikeleti megújulást színesítik, bőség és a megtartóztatás, öröm és bánat váltják egymást, mégis reményt ébresztenek. Farsangban szólt a nóta, táncolt a láb, neveltük a sok maskarát. Hamvazó szerdán véget vetünk a farsangi örömeinknek, táncnak, bálnak. És máris a szent negyven nap elejéhez értünk. Megkezdődik a nagyböjt, melynek a végén ismét a bánat, Jézus elfogatása, keresztre feszítése, majd az öröm, a feltámadás ünnepe következik.

Emberi létünk egyetlen bizonyossága, hogy a tél után eljön a tavasz, tavasz után a nyár, nyár után az ősz, s amikor körülölel havas csöndjével a tél, újra elkezdjük reménykedve várni a tavaszt.

Bakosné

NŐNAP MARGÓJÁRA

A gyerek csodálkozik, hogy anya ideges, Apa is csodálkozik. Hát hogyné lenné ideges?? Idegen nő les a tükrőből!!! Ez, akít látok. . . ez kizárt, . . ez nem én vagyok!

Kisfiam, menj arrébb, apa, zárom az ajtót! Hagyjatok itt a fürdőszobában egyedül, elmélyülni a reménytelenség tengerében. Kifelé!! Komoly számvetés előtt állok. Valahol elveszttem. Valahol elhagytam azt a tündöklő, tökéletes, feladatait messze túlszárnyaló, gond-jai fölött könnyedén átsuhanó, problémáit fél kézzel legyűrő, vonzó nőt, akinek lennem kellene.

Pedig vastagon hordom fel a "Mertmegérdemlem!"-et, buzgón fogyasztom a „bifidusz eszenciszt”, reggel lazán, asztalon átcúsúva tálalom a fenséges gabonapelyhet, ultra vékony intimbetét vigyázza kék véretem, és mohón, vágytól elhomályosult tekintettel szippantom be férjem ellenállhatatlan parfümjét. Hajam korpátlan, lábam szórtelen, lakásom portalan.

De akkor ki ez itt a tükrőben?? Egy nő. Egy nő?? Szerethető nő?? Szerethető egy nem tökéletes nő?? Szerethető ez a nőnek látszó zombi??

Barátkozzunk! Ne legyél már annyira tökéletes - mondja a zombi. Hidd el, máshol is elfogy a vécepapír. Mások is elfelejtik

befizetni, elhozni, elintézni, lemosni, fölírni, megvarrni! Másoknak is mondták már: szalad a harisnyád, szalad a lakásod, szalad az időd.

Ilyenek vagyunk. Fáradtak, kopottak, színtelenek, szorongók, kiszámíthatatlanok, esendők.

A helyzeted nem reménytelen. Kezdheted egy apró mozdulattal. Nem... , nem a fésű, nem a maszk. Hmm... Csak nyisd ki az ajtót! Ott állnak, látod??

Egyik azért vár rád, mert meleget adsz, biztonságot, csillapítod a fájdalmát, fölítatod a könnyeit, becsomagolod az uzsonnáját, szá-mon tartod az edzéseit, kimosod a kedvenc, szakadt pólóját, esténként, - titokban, hogy ne tudják, milyen kisfiú még -, Mazsola tör-téneteit meséled neki.

És vár a másik is. Nem találja a csikos ingét, nem tud nyakkendőt kötni, lyukas zoknijának eltűnt a párja, és a gyerek leette lekvárral a legfontosabb iratait. Rád is vágyik, persze.... Szépnek lát. Valamit rejtegetnek a hátuk mögött. Azért is toporogtak az imént a reggeli rítusaidat megzavarva a fürdőszobában... Kezükben bágyadt virágok sóhajtának, - víz után....

Az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharcra emlékeztünk Ábrahámhegyen is a Művelődési házban.

A helybeli gyerekek és az Ábrahámhegyi Asszonykórus közreműködésével igyekeztünk méltó megemlékezést tartani. A versek és dalok, zeneszámok felidéztek a forradalom eseményeit, emlékeztettek a forradalom célkitűzéseire, eszmeiségére és a hősökre. Kovács József Alpolgármester Úr ünnepi beszédében kiemelte: Bár, a szabadságharcot leverték, és a megtorlás kegyetlen volt, a közösségvállalás, és a közös akarat győzelme, mégis boldog ünneppé tette ezt a napot.

Kedves meglepetés volt, a műsor közben, hogy a közönség velünk együtt énekelte az ismertebb dalokat. Úgy tűnt, hogy ezen az ünnepen megszületett az a közösségi érzés, ami egybekovácsolja az ünneplő helyieket is. Ehhez nagyban hozzájárult az asszonykórus lelkes és odaadó fellépése, nem is beszélve a kisiskolás és óvodás gyerekek kedves szerepléséről.

Ugye, az ünnep megszületik, csak akarni kell! Ha nem is profi, fizetett előadók által, de kedvesen, és tiszta szívből. Ezt bizonyította, hogy a kis óvodások milyen szépen és fegyelmezetten, és értve is azt, amit mondanak adták elő a rövid kis verseket, a közönség nagy örömeire. Az, aki már ilyen kicsi korában részt vesz egy ilyen ünnepen, és ezt sikerként, jóérezsként éli meg, később fiatalon és felnőtt korában is büszke lesz magyarságára, és emlékezni fog arra, hogy mi a közös ünnepek a lényege.

Köszönöm szépen mindenkinek, aki ebben részt vett, eljött az ünnepségre, közreműködött, vette a fáradságot arra, hogy a kicsiknek megtanítsa, gyakoroltassa a verseket. Kívánom, hogy ez a szép és jó érzés megmaradjon a hétköznapiakra is.

Bakosné

KOVÁCS JÓZSEF ALPOLGÁRMESTER ÜNNEPI BESZÉDE A MÁRCIUS 15.-I MEGEMLEKEZÉSEEN

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc ünnepi közösségében lelkes együttgondolkodásra hívom kedves Mindannyiójukat. Arra, hogy kérdéseket tegyünk fel, s e kérdésekre együtt, nemzeti közösségben keressük a választ, a válaszokat.

1848. március 15-e faggat bennünket. Faggat elsősorban nemzeti létünkéről, sorsunkról, a jövőről, a megmaradásról és annak titkáról. De faggat minket az ünnep mibenlétéről is! Olyan fundamentális kérdésekkel kell szembenéznünk, amelyek magyar nemzeti közösségünk sorskérdéseit érintik, és amelyekre nekünk - a magyarság ügyében, megmaradásában elkötelezetteknek - kötelességünk választ találni. Boldog ünnepünk ez nekünk, annak ellenére, hogy 1849-ben szabadságharcunk elbukott. Boldog ünnepünk, mert a saját létünkért való küzdelmet, a közös ügyünkért való összefogást jelenti a számunkra.

A világ néha kifordul sarkaiból. Az ilyen események eredménye gyökeres változás egy vagy több ország, esetleg földrész életében. 1848-ban a „népek tavaszán” Európa bolydult fel, s a forradalmi hevület március idusán elérte hazánkat is.

“Egy szóvá s egy érzelmmé
Olvadt össze a haza,
Az érzelem “lelkesülés”,
A szó “szabadság” vala. ..

- írja Petőfi néhány hónappal később A márciusi ifjak c. versében.

A forradalom néhány kulcsfogalma ott van ebben a pár sorban: összeolvadás, lelkesülés, szabadság. Ritka pillanat, mikor egy nemzet minden tagja igazán összefog, s egy cél motivál mindenkit.

Ezen ritka történelmi pillanatok egyike volt 1848. március 15., melyet egy folyamat követett, ami új alapokra helyezte a következő évek történetét.

Ezek az alapok végül olyannyira megszilárdultak, hogy ma teljesen természetes számunkra a szabadság, s nem is gondolunk bele, hogy ez nem volt mindig így. A „márciusi ifjak” harcoltak a szabadságért, a mai ifjúság pedig nehezen éli át a helyzetet.

Ismerős az ünnep, s egyben kicsit idegen. Egészen kicsi korunktól kezdve minden évben előkerül otthon a kokárda valamelyik fiókból; az óvodában a rajzlap, a hurkapálcika és a piros-kehér-zöld ceruza; általános iskolában a Nemzeti dal, s a korabeli naplórészletek; középiskolában pedig az emlékek, a kérdések, a történelemkönyvek és lexikonok.

Hogy is volt? Mi is történt pontosan 48-ban?

Petőfi, Jókai, Vasvári, Táncsics, Kossuth, Nemzeti dal, 12 pont, Pilvax, majd rengeteg csata. Ez mindenkinek eszébe jut, sokaknak sajnos csak ez, s elveszik a lényeg. Elfelejtjük, hogy a hangsúly a reformokon van, hogy ennek a polgári forradalomnak a vezéralakjai radikális változásokat akartak elérni, s hogy az áprilisi törvények, melyeket alkotmányként is értelmezhetünk, milyen fontosak voltak a haladás szempontjából, ami e korban óriási léptékben történt.

A politikai, gazdasági és társadalmi tényezők összefüggéseit megismerve tudjuk csak megérteni a folyamat jelentőségét.

Folytatás a 11. oldalon

Ezek az összefüggések adnak értelmet az ünnepnek, amit sokan sokféleképpen fogalmaznak meg: „más, mint a többi”, „szeretem március 15-ét”, „kötelező ünnep”, „megható”, „csak egy a sok közül”, „nehéz átérezni a tartalmát”, „tisztelem a forradalmárokat”, „részletet vettem volna a forradalomban”, „felszínes”, „magyar önálló-dás”, „a béke, a szabadság, az egyetértés ünnepe”. Minél több ember véleményét halljuk, annál különbözőbb látásmódokat ismerünk meg. Szinte nincs két egyforma meghatározás, mindenki mást emel ki pozitív és negatív élményeket egyaránt.

A különbségek okát lehet keresni a személyiségben, a történelmi tájékozottságban, az ünnepségek által kialakított képekben, de akár honnan is ered, március 15-ről továbbra is ilyen kettős kép fog elni az emberekben.

Az értelmezésbeli különbségek ellenére azonban ez az a nap, aminek jelentősége semmilyen módon nem képezi vita tárgyát. Mindenki egy emberként elismeri az ünnepet, tiszteli a szabadságharc hős katonáit és a reformkor nagy politikusait. Ők sem értettek egyet mindenben, de tudtak egymással tárgyalni, meghallgatva a másik fél véleményét is, s ha kellett, beismerték saját tévedéseiket. Nincs ember, aki ezeket az érdemeket lekicsinyelné, s így március 15. a forradalommal és a reformkorral azonosítva, valóban az összefogás szimbólumává vált.

Ez a forradalom tanúbizonyosságát adta annak, hogy a magyar nemzet méltó a fennmaradásra és nem fog a herderi jóslatnak megfelelően beleolvadni a környező népekbe, s így nyom nélkül eltűnni.

Nemzeti öntudatra ébredésünk korszaka kultúránk szépségét hangsúlyozva s azt tovább gazdagítva máig hatással van fejlődésünkre. Az országok ma egyre közelebb kerülnek egymáshoz az Európai Unió által. Ebben a hatalmas közösségben fontos, hogy fel tudjuk mutatni értékeinket és ezekre az értékekre büszkének kell lennünk. Legyen a mai este s a holnap ennek is az ünnepe.

1848. március 15-e a mi ünnepünk. A magyaroké volt, és az is maradt mindvégig. Ez az egyetlen ünnepünk, amit semmilyen módon nem tudtak kisajátítani, ahogyan még 1956-tal is megtették. És boldog ünnepünk ez nekünk, annak ellenére, hogy 1849-ben szabadságharcunk elbukott.

Boldog ünnepünk, mert a saját létünkért való küzdelmet, a közös ügyünkért való összefogást jelenti a számunkra.

1848-ban együtt akartunk valamit. És e mögé az együtt akarás mögé egyre többen és többen sorakoztak fel. Egyre többen vállalták a döntés kockázatát. Egyre többen érezték úgy, hogy ott kell lenniük. Ott, ahol a dolgok történtek.

A mi feladatunk az, hogy szót értsünk egymással, és éppen ez történt meg 1848. március 15-én.

Aki ott volt, értette, miért fontos a Nemzeti dal:

„Talpra magyar, hí a haza,
Itt az idő most, vagy soha,
Rabok legyünk vagy szabadok?
Ez a kérdés válasszatok!
A magyarok istenére
Esküszünk, esküszünk,
Hogy rabok tovább nem leszünk!”

Aki ott volt, értette, hogy miért épp azt a 12 pontot tartalmazzák a követelések.

Lássuk csak azt a két mondatot, ami előtte áll.

„Mit kíván a magyar nemzet.
Legyen béke, szabadság és egyetértés.”
Ezt akarjuk!
Ezt akarjuk!
Ezt akarjuk!
Legyen béke, szabadság és egyetértés.

Aki ott volt, együtt volt ott a többiekkel. Egy szívvel, egy lélekkel, egy akarattal. Együtt voltunk ott 1848. március 15-én mi magyarok, együtt voltunk ott mindannyian. És egyszerre mozdultunk. És mi most is, ma is itt állunk együtt.

Itt vagyunk együtt és képesek vagyunk rá, hogy együtt mozduljunk. Ma is van hitünk. **Van közös akaratunk!**

A hétvége elmúltával pedig, mikor a kokárdák visszakerülnek a fiókba, törekedjünk arra, hogy ne csak egy év múlva jussanak eszünkbe újra ezek a gondolatok. Elmélkedjünk többet a forradalomról, hogy jobban megértsük, s így talán nem érzünk egy cseppnyi bizonytalanságot sem az ünnep tartalmát illetően. Márai Sándor így ír a hétköznapi ünnepéről: „Nem kell sok az emberi ünnephez. Minden napba belecsempészhet valamilyen varázslatos elemet, megajándékozhatod magad egy könyv igazságának negyedórás élményével, valamilyen homályos fogalom megismerésének kielégülésével, környezeted vigasztalásával vagy felderítésével. Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb és emberibb, ha megtöltöd a hétköznapi néhány percét a rendkívülivel, az emberivel, a jóindulatúval és az udvariassal; tehát az ünneppel.” Ennek jegyében ünnepeljünk hát minden nap, különösen most, március idusán.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

MÁRCIUS 15. ÜNNEPÉRŐL

*„És lángoló Petőfi szava zengett,
kokárda lengett, zászló lobogott
A költő kérdezett, és felelt a nemzet!”*

Az ünnep üzenetek sora. Felismerhető benne a közösség értékrendje, a tisztelet, a megbecsülés, a tradíció. Igény és törekvés a jövőre nézve, és minőség a jelenben. A nemzet ünnepei a közösség történetének olyan sorsfordulóhoz kapcsolódnak, amelyek annak jelenbeli létformáját megalapozták, megteremtették. Emiatt aktualitásuk nem pusztán azon múlik, hogy a jelenkor tud-e direkt üzenetet melléjük rendelni. Az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharc ünnepének napja, a lelkekbe beleivódott nap, amely sok-sok magyart ma is nemzeti

büszkeséggel tölt el határon innen és túl. Korabeli rendszer-váltás volt ez, méghozzá több évszázados jogrendet és hagyományvilágot megváltoztató. Mégis március 15-ét, története során sokféle módon ünnepelték, sok minden történt addig, amíg a régi márciusi napból nemzeti ünnep lett. Olyan, amikor ki-kiszámot vehet azzal, mit üzen neki március idusa, mit jelent magyarnak lenni, vagy éppen miért olyan fontos a szabadság.

Folytatás a 12. oldalon

A szabadságharc leverése után, az elnémított, megfélemlített országban nyilvánosan még az említése kockázatos volt. Az emberek lelkében mégis a függetlenséget és a szabadságot szimbolizálta. Ekkor keletkeztek a ma Kossuth nótákként ismert, Kossuthot visszaváró dalok. A pesti diákok először 1860-ban döntöttek úgy, hogy nyilvános megemlékezést tartanak. A császári katonaság tüzet nyitott; a sebesült diákok egyike meghalt. Az erőszakos fellépés rövidtávon eredményes volt, a tömeg feloszlott. Hosszabb távon azonban azt eredményezte, hogy a továbbiakban sokan azok közül is megemlékeztek, akik azt addig nem tették. Ráadásul az esemény ellenzéki, rendszerellenes jellege is hangsúlyosabbá vált. Így lett a "nem engedünka 48-ból" szimbólumává.

Ez a helyzet 1897-ig tartott, amikor Kossuth Lajos időközben hazatért fia, Kossuth Ferenc javasolta a parlamentben, hogy március 15-ét nyilvánítsák nemzeti ünneppé. Azzal, hogy 1848-49-nek helyet kell adni a nemzet emlékezetében, a kormánypárti képviselők is egyetértettek. Azt azonban, hogy ennek március 15-éhez kell kötődnie, vitatták. Az uralkodó számára is elfogadható áthidaló megoldásként március 15-e helyett április 11-ét, vagyis az V. Ferdinánd által jóváhagyott, úgynevezett 1848-as alaptörvények napját fogadták el. Azt remélték, hogy a lázadás szellemét ébren tartó nap idővel kihull a népemlékezetéből. Tévedtek.

A Habsburg Birodalom összeomlását követően a Károlyi Mihály vezette kormány vállalta március 15. forradalmi örökségét. Rövid életű kormányzása azonban, mindössze 6 nappal élte túl a március 15-i ünnepeket. Örököse, a Tanácsköztársaság pedig inkább vonzódott a vöröshöz, a trikolor helyett, s az internacionalizmushoz a nemzeti eszme helyett.

Március 15-e "kezelése" a Horthy-rendszer számára sem bizonyult egyszerűnek. Bár a Habsburg-ház trónfosztását törvénybe iktatta, 1848. demokratikus örökségével való őszinte azonosulása nem történhetett meg. A dilemmát végül a Bethlen-kormány kultuszminisztere, gróf Klebelsberg Kunó hidalta át - nem teljes sikerrel -, de nem is teljesen eredménytelenül. 1927 novemberében a parlament törölte a nemzeti ünnepek sorából április 11-ét, egyúttal hivatalos nemzeti ünneppé emelte március 15-ét. Ekkor a 12 pont liberális-demokratikus tartalma zárójelbe tétetett, a nemzeti érzés, sőt a nacionalizmus viszont nagy hangsúlyt kapott.

1945. után folytatódott március 15-e különös sorsa. Az új kormány egyik első dolga nemzeti ünneppé nyilvánítása volt. Ekkor Petőfi, Táncsics és Kossuth a kommunista törekvések történelmi előképévé stilizálódtak. Képmásaikat együtt vitték a felvonulók Lenin, Sztálin és persze Rákosi képmásával. 1951. után aztán már erre a történelmi kapcsolatra sem volt szükség. Március 15-ét ebben az évben egyszerűen törölték a hivatalos ünnepek sorából, de a nép lelkében a legsötétebb 50-es években is az maradt, ami volt: legfontosabb és tulajdonképpen egyetlen, igazi nemzeti ünnepünk.

*„Követeljük, hogy március 15. nemzeti ünnep,
munkaszüneti nap legyen,
október 6. pedig nemzeti gyászünnep
és iskolai szünnap legyen”*

- olvashatjuk a műegyetemi diákok 1956. október 22-én éjszaka megfogalmazott kívánságai között. A március 15-ével kapcsolatos követelést, azaz az ünnep rangjának visszaállítását a forradalmi kormány október 28-án elfogadta.

A szabadság reményekkel teli mámore azonban mindössze két hétig tartott. Novembertől tovább folytatódott március 15-e viszontagságos története. A bázisteremtés szándékával a Kádár kormány először, 1956 decemberében megerősítette a nap nemzeti ünnep jellegét, néhány hónappal később, amikor hatalma már szilárdulóban volt, azonban ismét lefokozta munkanappá, noha az iskolákban a tanítás továbbra is szünetelt. Egy lépés előre, egy lépés hátra.

Ez a kompromisszumos megoldás a rendszer szempontjából a 60-as évek végéig bizonyult sikeresnek. Ünnepi rendezvények március 15-én évről-évre voltak, de a fiatalok tömeges részvétele és lelkesedése hiányzott. 1971-ben, 72-ben és 73-ban Budapesten, Szegeden és néhány más egyetemi városban ifjúsági megmozdulásokra került sor. Ezeknek a diákmegmozdulásoknak a történetét még nem írták meg, annyit azonban már most is tudunk, hogy nem a CIA, vagy az „amerikai imperialisták” keze volt a dologban, mint hivatalos részről annak idején hallani lehetett. Szörényi - Bródy ekkor írja az Illés együttes „Március, 1848.” c. dalát:

*„Sápadnak, hej, a fényes csillagok az égen
Elvitték, hej, a legjobb barátomat régen....*

*..... Néma volt a völgy, a hegy őrizték a fegyverek
Kinn a réten furulyaszó, zengő hangja lázadó”*

A rendszer sajátos módon válaszolt a nem kívánatos jelenségre. Kitalálta a „Forradalmi Ifjúsági Napok” néven ismertté vált kentaurt. Ebben az ünnep-sorozatban március 15-ét, március 21-e, a Tanácsköztársaság emléknapja követte, március 21-ét pedig április 4-e, az ország 1945-ös „felszabadulásának” ünnepe. Kossuth és Petőfi örököse így aztán ismét Kun Béla, sőt olykor maga Malinovszkij marsall lett.

A „Forradalmi Ifjúsági Napok” sohasem túlzott vonzereje az évek folyamán egyre csökkent, a 80-as évek közepére teljesen megszűnt. Ezzel párhuzamosan váltak rendszeressé és egyre látogatottabbá, a rendszer ellenzéke által szervezett fővárosi demonstrációk. Csúcspontjukat 1987-89-ben érték el, amikor már több tízezren hömpölyögtek a pesti Petőfi szobortól, a budai Bem szoborig, ugyanazt az útvonalat követve, mint 1956. október 23-án az akkori tüntetők. Március 15. ezzel ismét visszanyerte régi jelentését: a szabadság és a függetlenség ünnepe, valamint a lázadás szimbóluma lett. Ezek az impozáns és méltóságteljes, nagy tömegdemonstrációk semmiféle konfrontációt nem idéztek elő. A hatalom, amely mögül hiányzott a külső támogatás, lábhoz tett fegyverrel figyelte az eseményeket, sőt 1988-ban a Grósz-kormány ismét piros betűs ünneppé emelte március 15-ét. A hazafias érzések a határon túl is egyre erősebb kézfogásban erősödtek. Ez látható az 1986. júniusi erdélyi falurombolás elleni tüntetésben. 1990. után már nem volt ellenzék. Vagy mégis? Azt ünnepekre visszatekintve a csökkenő létszám és a hiányzó diákság a jellemző. Évszázadok reménysége áll 1848. március 15. mögött. Valójában mindaddig aktuális ez az ünnep, amíg létezik az a közösség, amelyik ezeken az értékeken alapul. Emlékezete, megünneplése rajtunk is múlik. Az a titokzatos energia, mely a mai napig életben tartotta szellemét takarékra csavarható, elhallgattatható és megtagadható, akár évtizedekig is. De a legváratlanabb és legreménytelenebb pillanatokban elkezd világítani, mint a fény. Az ünnep megszületik, csak akarni kell.

dr. Romics Imre írása alapján az internetről

Bakosné

Széll Kálmán a dualizmus korának pénzügyminisztere

Az utóbbi időben gyakran hallottuk Széll Kálmán nevét a híradásokban. Biztosan vannak, akik ismerik a nevét és munkásságát, de talán velem együtt olyanok is, akik eddig nem hallottak róla.

Ezért utána néztem, vajon ki is volt Ő.

„Széll Kálmánról nevezte el új gazdasági programját a kormány. A választás szimbolikus, hiszen Széll egy politikailag és gazdaságilag is nehéz időszak után vette át az ország pénzügyeinek irányítását, és időnként a kormányfővel szemben is keresztülvitte akaratát.”

Széll Kálmán politikus volt, aki a történelmi alapok és a fejlődés egységében gondolkodott. A józan pénzember mérlegelésével szemlélte a viszonyokat. Úgy vélte: Tisztán rendszabályokkal, állami pénzügyeinket nem lehet megjavítani. Közéletünk minden ágazatára kiható, gyökeres intézkedésekre, az ország anyagi erejének fejlesztésére irányuló lépésekre is feltétlenül szükség van.

1843. június 8-án született a Vas megyei Gasztonyban, nemesi hagyományaira és 1848-as szerepére büszke családban. Apja magas közhivatalokat töltött be, országgyűlési képviselő is volt. Tanulmányait a soproni bencés gimnáziumban kezdte, majd Szombathelyen folytatta a premontreieknél. A budapesti egyetem jogi karát 1863-ban végezte el, majd két évvel később jogi doktori címet szerzett. Pályáját a Vas megyei Rátóton kezdte, mint szolgabíró. 1868-ban Szentgotthárd országgyűlési képviselőjévé választották. 28 éves korában belügyi államtitkárnak kérték fel, ezt azonban nem fogadta el. 1881-től a pozsonyi 2. számú, 1901-től ismét a szentgotthárdi választókerületet képviselte.

Apósa, Deák Ferenc tanácsára pénzügyi tanulmányokba kezdett, és hamarosan az ország legelismertebb pénzügyi szaktekintélye lett. 1875 márciusában pénzügyminiszter, az év októberétől Tisza Kálmán kormányában töltötte be ugyanezt a posztot. Legnagyobb sikere, a bankjegy kibocsátást végző Osztrák-Magyar Bank létrehozása. Rendet teremtett az államháztartásban, növelte az állami bevételeket, és megszervezte az adófelügyelői intézményt. 1878-ban, Bosznia-Hercegovina területének katonai megszállása és annak költségei miatt mondott le.

Bécsi bankári körök felkérésére, 1881-99-ig a Leszámitoló Bank igazgatója, 1886-99-ig és 1907-től haláláig az általa alapított Magyar Jelzálog Hitelbank igazgatója elnöke. A Bánffy kormány alatt, az egyre elmélyülő válság idején ismét bekapcsolódott a politikai életbe. 1899 februárjában, vállalta a miniszterelnöki megbízatást. Kormányprogramjának "törvény, jog és igazság"-ra való hivatkozása politikai szállóigévé vált. Kompromisszumos tárgyalásai az ellenzékkel hosszú időre biztosította a belső egyensúlyt. Egyik nagy érdeme volt az Ernst Körber osztrák miniszterelnökkel 1902. október 31-én kötött egyezmény, amely biztosította a Monarchia és Magyarország közötti megfelelő gazdasági egyenértékűséget.

Bukásához végül is az ügynevezett, véderővita vezetett. A kiegyezés értelmében a Monarchiával közös hadügyekben a Magyar országgyűlésnek minden évben meg kellett szavazni az újonclétszámot.

Ekkor a Monarchia katonai helyzete szomorú képet mutatott.

Egyre jobban elmarad a nagyhatalmak katonai ereje mellett. Ennek ellenére a katonai létszámemelés dolga a birodalom mindkét felében kilátástalan volt. Ausztriában a belső nemzeti problémák miatt, Magyarországon pedig a közös hadsereg volt az ellenzék támadásának keresztüzében. Széll Kálmán a vitában az újonclétszám emelése helyett, a póttartalékosok megajánlásával kísérletezett, ami olyan belpolitikai villongásokhoz vezetett, hogy 1903. június 27-én kénytelen volt távozni a miniszterelnöki székből.

Lemondása után országgyűlési képviselő maradt, 1906-10 között pedig az Alkotmánypárt elnöke volt. 1911. után már csak a gazdasági életben vállalt szerepet. 1893-ban Lipót-renddel, 1902-ben a Szent István-rend Nagykeresztjével tüntették ki. Ugyanabban az évben a Magyar Tudományos Akadémia, igazgató tagjává választották. 1915. augusztus 16-án halt meg Rátóton.

Fenti információkat találtam Széll Kálmánról az MTI 2011. március 1. kedd 13:53 lapon.

Az *Origo.hu* lapon Gerő András történész, az ELTE bölcsészkarán működő Gazdaság- és Társadalomtörténeti Tanszék vezetője ugyanakkor úgy véli, hogy nem kell túlértékelni „Széll 1875-től pénzügyminiszterként végzett tevékenységét.

Az államháztartási hiány nagyarányú csökkenése szerinte, inkább az 1873-as gazdasági válságot követő, Európa-szerte érezhető fellendülésnek tudható be, nem pedig az egyébként precízen dolgozó Széll személyes teljesítményének”.....

....”Széll miniszterelnöksége 1899-1903 között tartott, amit a kortársak a „Széll-csend” időszakának neveztek, mert sikerült belpolitikai nyugalmat teremtenie. Bár a nyugalmas időszakot kellemesnek érezték a kortársak, Széll nem vezetett be szerkezeti reformokat, és keveset oldott meg a kor problémái közül, inkább csak kezelte őket. Így azok nagy részben kompromisszumkészségének köszönhetően - nem mutatkoztak meg. Ilyen volt például a munkáskérdés és, az agrárprobléma megoldatlansága, amelyek évekkel később törtek a felszínre.”

Bakosné

Mikulás ünnepség 2010.

Az idei ünnepségen rég nem látott gyereksereg várta a Mikulást. Alig fértünk el a kultúrház emeleti termében.

Jó, hogy újra ennyi gyerek van Ábrahámhegyen, és hogy ilyen sokan el is jöttek. Idén lufibohóc kedveskedett a gyerekeknek egy kis műsorral, majd mindenki haza is vihetett egy hajtogatott lufit.

A gyerekek énekeltek a Mikulásnak, így nem maradt el az ajándék sem, örömmel vehették át a várva várt csomagokat.

A Mikulás távozása után játszóház várta a kicsiket, továbbá sütemény a szülők jóvoltából és üdítő.

Köszönjük mindenkinek a részvételt és a segítséget!

Fedőné Vodenyák Katalin
Nők a Balatonért Egyesület

Karácsonyváró Nemesvitan

December 16-án a Nők a Balatonért Egyesület tagjait a Nemesvitai csoport meghívta egy karácsonyváró találkozásra. A Csupokról induló busz már majdnem tele volt mire ideért Ábrahámhegyre, és még Badacsonytomajon is voltak felszállók. Mi négyen képviseltük az Ábrahámhegyi NABE csoportot: Szávai Gézáné, dr. Szilágyiné Ildikó, Förszter Nadia, és jó magam. Délután 5 óra örül érkeztünk Nemesvitára, ahol a feldíszített karácsonyfa alatt nagyon nagy szeretettel fogadtak bennünket, és forralt borral, finomabbnál finomabb süteményekkel kínáltak. Megcsodáltuk a falu közepén felállított Betlehemet, ami az ottani lányok-asszonyok ügyes, szorgos kezeit dicsérte, ötletes megoldásokkal. Ezután karácsonyi dalok kíséretében, a lábunk alatt csikorgó hóban, a szépen kivilágított házak mellett felsétáltunk az Árpád-kori román stílusban épült Szent István templomhoz. Itt a gondnok röviden ismertette e templom eredetét, történetét.

Utunkat folytatva a Múzeum és Tájház tárgyait, berendezéseit néztük meg, ahol meglevenedtek a gyermekkori emlékeink. Végül pedig vendégfogadóink a jó meleg kultúrházban, szépen megterített asztalnál vártak bennünket. Volt ott minden, mi szem-szájnak inger, hidegtálak, szendvicsek, sok-sok sütemény, pogácsa. Egyik finomabb volt, mint a másik. Nekem nagyon ízlett az a saját készítésű májpástétom lilahagymával. Még most is a számban érzem az ízét!

Polgármester úr köszöntött bennünket, és a finom Nemesvitai borok mellett meghitt beszélgetések folytak, ismerkedtünk egymással, közben kis óvodások, iskolások egy aranyos betlehemi játékkal készültek, majd az előadásuk végén mindenkinek kellemes karácsonyt kívántak.

Nagyon jól éreztük magunkat, alig akartunk hazaindulni. Igen kellemes, emlékezetes estét töltöttünk ott. Szívesen gondolunk vissza a kedves, barátságos vendégfogadásra.

Kandikó Ferencné

A falu karácsonya

A vasútállomás parkolójában a falu karácsonyát ünnepeltük. Egy díszruhás, magas fenyő és egy hatalmas adventi koszorú társaságában köszöntöttük a 2010. év karácsonyát a kedves nyári barátainkkal és a község népével együtt. Teáztunk és forralt borral koccintottunk. Köszönet érte a Götlí családnak! Igen kedves ötlet volt ez az összejövétel.

Köszönjük ezt az estét a szép zenét szolgáltatóknak, a verseket mondó gyerekeknek és fiataloknak, a NABE társaknak és Bakosné Erzsikének.

Mindenkinek nagyon tetszett Vella Zsolt Polgármester Úr

köszöntője, a kemény hidegben ez is melegítette a lelkünket. Meg a forralt bor!

Köszönet a Pacsi Józsinak az idősek hazaszállításáért. Szép volt.

Reméljük 2011. karácsonyán ismét találkozunk valamennyien.

Szabó Lászlóné

Farsang az oviban

Az óvónénik és a gyerekek hetek óta a nagy napra készültek. Nap mint nap történt valami érdekes, különleges, új dolog: alakultak a farsangi maskarák, volt bohóc, festés, ének-, vers- és tánctanulás. A gyerekek (és valljuk be, hogy mi szülők is) nagy izgalomban voltunk. Aztán ahogy teltek a napok, alakultak a jelmezek, szépen ment a verstanulás is, a gyerekektől egyre sűrűbben hallottuk a kérdést: „Anya, hányat kell még aludni, hogy farsang legyen?” Végre-valahára eljött e jeles nap reggele, amikor gyermekem farsangolni indult. Csomagolom a sütit, elrakom a jelmezt... „Jaj, a Bodri nehogy itthon maradjon!” (Bodri az alvós állat, minden nap szükség van rá az oviban.)

Rohanás, mert máris itt a busz!

Gyerekeket viszi Józsi bácsi a kisbusszal, anyukák, nagymamák később érkeznek autóval. Molnárné Bindics Reninek köszönjük, hogy elvitt bennünket!

Ülök a kis ovis széken, kezemben a fényképezőgép, kifújom magam. Egy pillanatra elszaladnak a gondolataim. Látom magam óvodásként, ahogy izgatottan gyűrögetem a piros pom-pomos, fodros bohóc jelmezet. Anyukám minden évben varratta a ruháinkat. Hármat egyszerre, mert hát „három a kislány”. Mindig megadta a módját, mert a farsang az legyen farsang. Voltunk mi tündérek, ördögök, indiánlányok. Az indián jelmezhez parókánk is volt, copfos kis fekete hajfonat. Az ötlet akkor jött, amikor még a Gojko Mitic lóháton vágatott a filmvászonon a csinos kis indiánlányhoz. Ilcsi mama meglátta, lekoppintotta, Csík Bözsi néni megvarrta.

Ma már nincs is indián a farsangon..., viszont van Bob mester meg Batman, ja és Magdi anyus is. Jó néhány készen vásárolt ruha mellett a kreatív anyukák is remekeltek. Én meg ráadtam a gyerekekre egy kész ruhát, semmit sem dolgoztam vele.

(Vigasztalom magam, a gyerek ezt választotta.) Komolyan mondom, hirtelen lelkiismeret furdalásom támadt. Magamban gyorsan meg is fogadom, hogy jövőre „eská” gyártom a jelmezt.

Visszazuhanok a jelenbe, megszólal a zene, indul a buli. Felsorakoznak a gyerekek, magyar kislány, tündérpillangó, karácsonyfa, kiskutyá, méhecske, tigris és még ki tudja mennyi ötletes jelmez.

Én pedig várom, nagyon- nagyon várom az én Picikémet. Megígérte, hogy elmondja a verset. Igen, igen el fogja mondani, bátor lesz. Azon kapom magam, hogy már szinte jobban izgulok, mint a gyerek.

És most Ő következik. Kenguru jelmezében kiáll a közönség elé, kezét az arca elé teszi. Jaj, Istenem, most mi lesz!?! Óvónéni hangját hallok, segít, mondja a verset, az utolsó sort már Levente is mondja. Mondja?? Elsuttogja! Nem baj, majd jövőre! Vagy tavaly is ezt mondtam...?

Akárhogy is, ez a kis „elmúlt 4 éves” az enyém és imádom. Megállítanám az időt most éppúgy, ahogy valószínűleg az én Anyukám is megállította volna akkor, 35 évvel ezelőtt. Köszönjük a révfülöpi óvoda dolgozóinak - Ibolya óvónéninek, Jutka óvónéninek, Csilla néninek, valamint Erzszi néninek és Marika néninek - hogy szép és felejthetetlen élménnyel lettek gazdagabbak gyermekeink.

Szabóné Berki Szilvia

A Badacsony Régió Brüsszelben

Kistérségünk bemutatkozása a Brüsszeli Magyar Kulturális Intézetben

A Badacsony Régió és hat települése:

Ábrahámhegy, Badacsonytördemic, Badacsonytomaj, Káptalantóti, Salföld és Szigliget

- lehetőséget kapott kultúrájának és gasztronómiájának bemutatására Brüsszelben február 15-től március 23-ig.

A február 15-ei nyitórendezvényen köszöntőt mondott Hernyes Zoltán, a Magyar Köztársaság belga nagykövete és Dr. Reinhard Bettzuege a Német Szövetségi Köztársaság nagykövete.

A Veszprém Megyei Önkormányzatot Kovács Norbert alelnök képviselte, köszöntőjében kiemelte, hogy a magyar soros EU elnökség egyik kiemelt témája a víz, amely nélkül régióink elképzelhetetlen. Egy József kiállított festményei a művész munkáin keresztül viszik közelebb a Balatont Belgiumhoz, az 1957-es brüsszeli világkiállítás után immár másodszer. Kovács Norbert alelnök a bemutatkozási lehetőség megteremtéséért köszönetét fejezte ki Reményi Krisztinának, a Magyar Kulturális Intézet igazgatójának. A Régióról és településeiről Krisztin-Németh László, Badacsonytomaj Város polgármestere tartott beszédet, felidézve Ranolder János veszprémi püspök híres mondatát a badacsonyi tájról. A kiállítás célja bemutatni a Balaton e csodás vidékének természeti, kulturális, történeti és gasztronómiai értékeit.

A települések egyéni kiállításai megmutatják a vidék sokszínűségét, népi kultúráját, építészetét, míg a kiállítás keretét Egy József, a Balaton festőjének képei szolgáltatják. A Balaton és a táj szépsége sok helyi művészember fantáziáját ragadta meg, ezen művészeti alkotások hívják a vidékre kalandozni a látogatók képzeletét. Reméljük, hogy sikerül felkelteni az Önök figyelmét - tette hozzá a polgármester - és személyesen találkozhatunk a Badacsony Régióban.

A földszinti előadásban rövid kisfilmek utaztatták el az érdeklődőket a települések varázslatos világába. A pinchhelyiségben Somogyi Márk fotóművész képgalériája mellett, szőlészeti- és borászati kiállítást, gasztronómiai- és bor bemutatót rendezett a hat település. A megnyitó rendezvényen változatos program, néptánc bemutató, tárogató és klarinét zenei kiskoncertek, Kolop József szobrászművész szobrászati előadása és borkóstoló várta az érdeklődőket. A nyitóünnepség egyik látványos elemeként a Badacsonyi Vinum Vulcanum Borlovagrend tagjává avatták Kolop József - erre az alkalomra készített - Manneken Pis agyagszobrát. A vendégek körében nagy sikert aratott a Badacsony Régiós tombola ajándékok kisorsolása is, amelyen borokat utazásokat nyerhettek a szerencsések. A kiállítás záró rendezvénye március 23-án lesz, ahol Szigliget település műsora várja a látogatókat. Fáklyás felvonulásukkal népszerűsítik a Badacsony Régiót Brüsszel belvárosában, a jelmezeselek között várkapitány, testőrök, középkori zenét játszó zenészek is lesznek.

A program keretén belül az érdeklődők megismerkedhetnek a 16. század fegyvereivel, harcművészetével és zenei kultúrájával. A megnyitóra több mint 150-en voltak kíváncsiak, több magyar- és külföldi médium megörökítette az eseményt. A záró rendezvényen is hasonló érdeklődésre számíthatunk. A rendezvénysorozat legfontosabb célja, hogy a magyar vidék is képviseltesse magát nemzetközi programokon, hogy a vidék embere is büszke lehessen kiemelkedő értékeire. A kiállítás február 15-től március 23-ig megtekinthető a Brüsszeli Magyar Kulturális Intézetben.

KNE-Ky

A VÍZ = ÉLET!

Földünk 2/3-át víz borítja. Fogyasztásra csak 2,7 % alkalmas. Ezért fontos, hogy védjük ivóvízkészletünket. A mértéktelen pazarlásra és vegyszer használatra hívta fel a figyelmünket Jánosik Zsuzsa márc. 11.-én tartott előadása. Az általa elmondottak sokunk számára értékes információ és megszívlelendő. Háztartásunkban használt mosó, mosogató, tisztálkodó, tisztítószerek csökkentése, elhagyása lenne a cél, az egészségünk érdekében. A mosogatásnál használt szereket, egy-két öblítéssel nem tudjuk eltávolítani edényeinkről. A tisztának gondolt edényekből elfogyasztott ételekkel bekerül a szervezetünkbe a sok vegyi anyag és allergiás tüneteket, gyomor és bél daganatos problémákat okozhat. Fürdés, zuhanyozás, mosás, tisztálkodás alkalmával a bőrünkön keresztül szívódnak fel a vegyszerek, azt gondolom, nem kell ismételnem, hogy szintén különböző egészségkárosító hatásuk lehet. A drága, tisztított víz felhasználása is egyre elgondolkoztató mértékű, sokszor indokolatlan, csöpögő csapok, öntözés, autómósás, folyóvízes mosogató, stb. a NABE céljai között főszerep jut a környezetvédelemnek. Ezen belül is a víz védelme, vízfogyasztás csökkentése. Vannak szórólappjaink a takarékos vízhasználatról, sajnos kevesen forgatják ezeket a lapokat. Sok oldalt megtölthetnék a vízzel kapcsolatos információkkal, de inkább egy személyes tapasztalatot szeretnék megosztani. A tiszta vízfogyasztásra szeretném felhívni a figyelmet. A napi 2-2,5 liter tiszta víz és nem tea, nem bor, nem szörp és édes-cukros lötyy mert ezek is folyadékok igaz, de a szervezetünknek vízre van szüksége elsősorban. Sok betegség megelőzhető lenne, ha elég vizet fogyasztanánk. A dehidratáció befolyásolja a vérnyomásunkat, fáj a fejünk, fáj a gyomrunk, savtúltengés, ízületi fájdalmak. Nagy része megelőzhető elegendő víz fogyasztásával. Ez nem a reklám helye, de ma Magyarországon elérhető, megfizethető a vegyszermentes takarítás, mosás, tisztálkodás, autómósás stb. Kis odafigyeléssel, kitarással csökkenthető a tisztított víz felhasználása. Köszönjük Jánosik Zsuzsa sokoldalú, átfogó előadását. Igazából csak egy gondolat bánt ezzel kapcsolatban, hogy kevesen voltunk az előadáson.

Borbély Zsuzsanna NABE tag

Már az utcáról is hallható... Ábrahámhegyi disznóölés

Vidám nótaszó, sürgés-forgás, jókedvű emberek, nagyszerű hangulat, már délelőtt 10 órakor. Ahogy az állomás felől (kicsit elkésve) a „tett” színhelyére igyekszünk, már messziről hallatszik, hogy a jelenlévő sokadalom jól érzi magát, jóízűen mulatoznak. Szikrázó napsütés, igen jó hangulat. Van, aki dolgozik, mások csak nézelődnek, kukucskálnak, figyelnek. Mindenki kóstolgat és kocintgat. Ínycsiklandó illatok, finom falatok, illatos forralt bor. A jó hangulatú disznótorhoz minden a rendelkezésre áll.

A helybeliek keményen dolgoznak, nagyon kedvesen kínálnak minket is, a „gyütt-menteket” (de már nem vagyunk azok, itt a közösségi élet mindenkit befogad). Polgármesterünk külön kedves színfolt, oldalán a félméteres Becherovkás üveget szorongatja, másik kezében egy piros tálca, karcsú üvegpoharakkal. Zsolt körbejár, és mindenkit kedvesen kínál. Kicsit arrébb már az esti orjalevest és a toroskáposztát kevergetik óriás bográcsokban. A kör közepén beindul a finom kolbász sütése. Mennyei illatok! Máshol szuvenír is kapható. Nem is akármilyen! A badacsonytomaji Vastag házaspár gyönyörű bögréi rögtön jó szolgálatot is tesznek. Mennyivel jobb a forralt bort ebből inni, mint műanyagpohárból. Szinte mindenki vásárol ilyen bögrét, s utána rögtön odakanyarodik a forralt boros kondérhoz. Van, aki már énekel, és egy kicsit táncol, is talán kicsit korán öntött fel a garatra. Mindenki elnézően mosolyog, hiszen ezen mulatságba ez is belefér.

Este pompás vacsorával és jó, talpalávaló zenével folytatódik a multság. De előtte egy váratlan meglepetés: stílusosan öltözött ifjabb hölgyek lépnek fel és ropják a táncot vidám country-zenére. Kockás ing, apró farmer-szoknya, hosszúszerű western csizma és egy hozzáillő szalmakalap. A csinos, jól mozgó hölgyek igen jó benyomást keltettek mindenkiben.

Újabb meglepetés, hogy a „szépkorúak” asszonykórusa is fellépett, jókat nótázott Berki Szilvi vezetésével. Ez a produkció olyan kedves és meghatározó volt, hogy az elegánsan felöltözött ábrahámhi hölgyeket a közönség többször is visszatapsolta. Ezt látván a helybeli legények hirtelen spontán összeverődtek, s a színpadra penderülve ők is dalra fakadtak. A műsor és vacsora után következett a már általunk is többször hallott Jackson Zenekar, akik muzsikálására majd mindenki hajnalig roptta a táncot.

Fiatalok és kevésbé fiatalok mindannyian nagyon jól érezték magukat reggeltől hajnalig. Köszönjük a sok szép élményt és a rengeteg munkát az ábrahámhiaknak, az önkormányzatnak, Vella Zsolt polgármester úrnak, aki mindig fáradhatatlanul, türelmesen mosolyogva asszisztál a rendezvényeken. És köszönet a helybelieknek, akik hajnaltól éjjelig a vendégek kiszolgálásában kitűnően helytálltak és másnap még rendet is raktak.

Pné. Gabriely Mária

„Úgy igaz, ahogy hiszitek!”

Berecz András Magyar örökség-díjas
mesemondó, énekes mesélt
a zánkai faluházban.

„Mindenféle görbeség a maga helyén alkalmas.
Ha szó, ha cselekedet, azon semmit se
egyenesítsünk!.....”

Teljesen megtelt a Zánkai Faluház február 3-án.

„Úgy igaz, ahogy hiszitek!” címmel, Berecz András meséit hallhattuk. Ábrahámhegyről lehetőségünk volt néhányunknak az Önkormányzat kisbuszával elmenni. Itt hallgathattuk meg többek között a „Mindenféle görbeség a maga helyén alkalmas” mesét is. Berecz András mesemondó, népdalénekes, néprajzkutató, előadóművész és tréfamester is egyben.

Úgy peregnek nyelve alatt az ízes szavak, mint nagyanya keze alatt a rokka. A mesemondás örömét kunhegyesi édesanyjától kapta, aki meséivel, dalaival elvarázsolta. Ezeket a meséket fonta aztán tovább négy gyermekének estimesévé. Ma már felnőtteknek mesél Sütő András és Tamási Áron gyönyörű nyelvezetével, a székelyek különös ritmusú beszédével. Saját gyűjtésű meséit, kacagtató történeteit úgy adja elő, mint egy valódi székely góbé.

Lapzárta után érkezett hír:

Kossuth-díjat kapott Berecz András népdalénekes, mesemondó! A magyar néphagyományok ápolásáért, a Kárpát-medencében élő magyar közösségek érdekében és annak körében végzett három évtizedes példaértékű, népdal- és népmese gyűjtői, műfordítói munkásságáért és varázslatos előadásaiért kapta az elismerést.

ORVOSI ELŐADÁS A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

2011. március 4-én Gáspár József Képviselő Úr meghívására Professor Dr. Nagy Attila Egyetemi Tanár, a Veszprémi Csolnoky Ferenc Kórház Sebészeti Osztályának Főorvosa előadást tartott a Művelődési Házban. Az est házigazdája Dr. Németh Csaba háziorvos volt.

Az előadás témája volt: a sebészet helye a mai gyógyításban, a kórház működésének fontossága a megye lakosságának ellátásában

A Főorvos Úr kedvesen és a laikus számára is érthető módon, kerülve az ismeretlen szakkifejezéseket beszélt a betegségek megelőzéséről, az olyan betegségekről, amelyek végül sebészeti beavatkozással gyógyíthatók.

Az előadás végén kérdezni is lehetett. Itt a Professor Úr mindig a betegségek megelőzésére, az egészséges életmódra hívta fel a figyelmet.

Húsvéti előkészületek a Nyugdijas Klubban

A Kővágóörsi Nyugdijas Klub meghívott bennünket a patchwork készítésének bemutatására. Szávai Gézáné - akit már régóta érdekelt ez a technika - élt is a meghívással. Péntekenként a balatonrendesi csoporttal együtt részt vesz a foglalkozásokon.

Többek között hozott egy nagyon aranyos kis húsvéti ötletet, amit tovább is adott nekünk. Megmutatta a munka menetét, türelemmel segítve, ha a munkában elakadtunk, sőt, el is készített néhány tyúkanyót. Szilvi biztosította nekünk a kellékeket. A tyúkokskára körbe - mint egy kis szoknya - zsebeket varrtunk, ahová a piros tojásokat lehet rakni. Nagy érdeklődéssel figyeltük a készítését, és jó néhányan már meg is varrtuk. Kedves dísz lehet a szépen megterített húsvéti asztalnak, de ajándék is lehet unokáknak, barátoknak.

Erzsi elmondta, hogy minden alkalommal valami új, praktikus dolgot készítenek a foglalkozásokon, például tűpárnát, virágokat, táskát és még sok más, amit mi is el tudnánk készíteni.

A dísznőtoros vacsorán viselt kítűzőinket is Erzsi készítette. Kiszelyné Jónás Ildikó a Nyugdijas Klub részére felajánlott egy varrógépet, amelyet egy kis javítással működőképesé tettünk. Köszönet érte! Ügyes kezek szorgoskodnak azóta is, készülnek a szebbnél szebb húsvéti díszek, ajándékok az unokák és persze a magunk nagy örömeire.

Ezúton is köszönjük Erzsinek a segítséget, az ötleteket és a lelkesedést, amellyel újra és újra megajándékoz minket.

Kandikó Ferencné

EZEK MEGINT KISÜTÖTTEK VALAMIT!!!

(avagy felelőtlen tudósítás egy felhőtlen rendezvényről)

Megígérem, csak a következő sortól folytatom tovább!

És lőn... „Keresd a nőt” mondja a művelt francia, amennyiben tud magyarul, mert ha tud, akkor nyilván művelt is. Különböző is csak így van értelme. Mert úgy, hogy „aszongya: Serzs lö famme” nem mond semmit (Pedig kéne a NŐBA-ról zengeni). Bizonyítanám a fentiek: tavaly nyáron például valamilyen véletlen folytán - mint ezt többen is látták - mindenféle idegen népek (gyűjtőnéven túristák) kóricáltak szép kis falunkban. Történt, hogy a biztonságunkra ügyelő rend és polgárőr járőr (micsoda rímek) megszólították, kíváncsi, hogy merre is van a hogyishívják. Kérdék vala csehül, lengyelül, németül, angolul, napláne franciául, majd csalódottan távoztak. Ugye mondtam én - így a járőr - minnek erőltetik a nyelvtanulást. Ezek öt nyelven is tudtak, oszt mire mentek velem?

Node térjünk csak vissza a főirányba, hiszen innen akarnék tudósítani. Méghozzá elfogulatlanul. Ugyanis nem vettem részt a nemes vetélkedőn, miután nem tudtam megfejteni, mit is jelent a "Serzs lö femm". Aki tudta, az ott volt a "NŐBA" nagyszabású rendezvényén, amely jelentős erőfeszítéseket indukált a magyarul diabétesznek titulált szövetség érdekében, némi koleszterinnel kombinálva. Ettől és az általam különösebb módon nem favorizált két várható vendég, bizo-

nyos Bac Ilus, meg valami Szalmon Ella jelenlététől tartva otthon maradték. Mint utólag kiderült aggodalmam felesleges volt, az említett két lidérc távol maradt. Szóval süteményes este lőn vala. Hát ez nem vót semmi, mint ahogy a továbbiakban ez ki fog derülni.

Udvarias és előzékeny ember lévén előbb a magam megpróbáltatásairól szólok: Kezdődött pedig azzal, hogy az asszony (mint ahogy gondolom a többi is) a jeles napot megelőzően röpke néhány hónapon át a különböző receptek ezreinek tanulmányozásába és szanálásába kezdett. Az alkalomhoz nem illőket, egyszerűen kidobta. Az én piruláimat tartalmazó recepteket éppúgy, mint amiket anyósomnak írtak fel a hajhullás fokozására. Végül kiválasztódott a sütemény megvalósításának technológiáját tartalmazó, alig százhusz recept, amelyekből naponta másik lett a legjobb. Békeszerető népiünket nem vegzálom, a reám váró anyagbeszerzés minden borzalmainak és megpróbáltatásának ecsetelésével. Ezt ugyanis a nadrág feltalálásának és viselésének következtében főnökömmé lett asszony reám bízta.

Fogám tehát a kiválasztott receptet és legott indulok. Irány az összes hipermarkett, mert ott lőn választék. (Váze, kifogyott a tollam, tehát kapóra jött a vásárlás.)

Bényitok, és nézem a receptet, hogy minő. Ebben az áll: (Óh, irgalom atyja ne hagyj el!) Végy egy csipet sót, 15 dkg lisztet, három tojásfehérjét, 12 dkg margarint, 15 dkg cukrot, stb., stb... un so weiter! Nem ragozom tovább. Neki láttam, bár ne tettem volna! Miután többször is körbe keringtem a pultok és stelázsok között, a recept szerinti kiszerelés nem volt fellelhető. A tavasz beköszöntéig még bizonyosan ott kóvályognék a Warrenhaus polcai közt, ha a biztonsági szolgálat nem kezdett volna nagylétszámú erődemonstrációba ellenem. Nem szégyelvén a hasznost, elhagytam az objektumot, .. sietve! Közben kicsiny, másfél helységből álló lakomban, az asszony némi keresgélés során megtalálta munkahelyemet, mármint a konyhát. Én a problémát enyhítendő alternatív alapanyagként felajánlottam másfél kiló parasztkolbászt, melynek nem örült túlságosan. Ezt abból gyanítom, hogy az árut velem együtt kivágta, mint Rauk Józsi a macskát. Egyéb megoldás híján saját készleteiből megalkotta művét, amelyet a süteményes est túlélői is bizonyíthatnak szükség esetén. Mint utaltam rá, előzékeny vagyok, és ezért végre szeretnék - a teljesség igénye nélkül - szólni a fantasztikus felhozatalról. Csupán néhány kiemelkedő alkotást említenék természetesen hallomás, és az egyáltalán nem hivatalos szóbeszéd alapján. Viszont illik kellően komolyan venni. A szociológia tudománya is foglalkozik vele, melyet úgy deffiniál, hogy: "interperszonális kommunikáció" - azaz magyarul: pletyka. Na szóval aszongyák volt ott mákos nyenyenyunya, ízes kappantyú, olasztorka, szávai mézesmazdag, cukrozott görcsoldó, sarokház, bontott téglából, fodormentás götündeli, szegénylepeny gazdagon, korpás hajadonfőtt, varjas felfűjt lufiban, katikocka fedő alatt stb... stb. Közben előkerült egy kis boroska is, illetve el is tűnt. Hangulatos, nosztalgikus nótázgatás vette kezdetét. Különösen megkapó módon intonálta a hölgykoszorú és ábrándos teintetüket a plafonra szegezvén azt a régi szép nótát, hogy aszongya: "Polgármester száll, a falu felett".

Egyszóval nagyszerű volt minden. Mint mondtam nem voltam jelen (húsevő valék), de a visszhangja, meg némi maradék néhány meg-rágot izével együtt hozzám is eljutott, mely hatalmas sikerről mesél. Ebből merítettem e néhány szösszenetet.

Lányok, asszonyok, női hölgyek! Kalapot le előtettek különben lerepül. Csináljátok tovább az idők végeztéig, én pedig mesmeg beszámolólok, bár abban megint csak nem lesz köszönet!

Csók.... Naggyuri

Tavasszal felébred téli álmából a Balaton.

A horgászok alig várják, hogy a hosszú téli hónapok után újra pecabotot vegyenek a kezükbe.

A kellemes tavaszi napsütés a nyaralók tulajdonosait is visszacsalogatja. Rengeteg a munka a kiskertekben, azonban a téli bezártság után öröm ilyenkor a szabadban tevékenykedni.

A kerti munkák közben jusson időnk arra is, hogy az ébredező természetet megfigyeljük. A táj ilyenkor egészen varázslatos arcát mutatja.

Rengeteg csoda várhat ránk és apró gyermekeinkre, ha nyitott szemmel járunk, nagyokat sétálunk a szabadban. Kapcsoljuk ki a tévét, helyette inkább mutassuk meg a kicsiknek, hogyan ébred az természet: a tavaszt köszöntő, csicsergő madarakat, a virágokat, a rügyező fákat, a kergetőző mókuszokat, a tollászódó hattyúkat, és a természet számtalan csodáját.

S ha a kerti tevékenységek és a séta után elfáradunk, esténként egy jó könyvvel a kezünkben akár a világot is bejárhatjuk.

Olvassunk a kicsiknek is, hiszen a mese rendkívül hasznos és nélkülözhetetlen gyermekeink fejlődése szempontjából. A mesék segítségével gazdagodik fantáziájuk, szókincsük, a mese szereplőivel azonosulva átélhetnek különböző helyzeteket, feloldhatják a bennük felgyűlt feszültséget. A felnövekvő kisgyermekeknek óriási szükségük van arra, hogy átlássák az egyszerű emberi kapcsolatokat, szimpatizáljanak a hősökkel, és felismerjék a rosszakarókat. A főhősök bőrébe bújva élik át a veszélyt, a megmenekülést, az örömet, a bánatot, részt vesznek a kalandokban, harcolnak az igazságért, és nyerik el méltó jutalmukat vagy büntetésüket. A kicsikben így rögzülnek az erkölcsi tanulságok.

A mesék nem csak szórakoztatnak, hanem jelentős részben nevelnek is: az életről tanítanak, érzelmi kapaszkodókat nyújtanak és segítik a személyiség fejlődését.

Sok szép és hasznos kiadvánnyal, mese- és verseskötetekkel, játékokkal várom kis vendégeimet és szüleiket egyaránt.

Szabóné Berki Szilvia

Wass Albert: Magyar mondák

A monda, (idegen szóval legenda) íratlan történelem, mely rendszerint tábortüzek, őrtüzek, pásztortüzek mellett vette kezdetét, amikor öreg harcosok fiatalkori élményeikről meséltek fiaiknak, unokáiknak. Ezek megjegyezték emlékezetükben a dicsőséges, vagy gyászos történeteket és továbbadták azokat a maguk fiainak és unokáinak. Így élt tovább a monda nemzedékről nemzedékre.

A magyar történelmi mondák a nemzet őstörténelmére, történelmi eseményekre, avagy történelmi személyek hőstetteire, viselt dolgaira emlékezik. A Magyar mondák sorozat újabb köteteivel bővült könyvtárunk (Honfoglalás; Szent László király; Emese álma), melyeket 8 - 14 éves korú gyermekeknek ajánlok.

Márai Sándor... Egy polgár vallomásai

„S utolsó pillanatig amíg a betűt leírom engedek, tanúskodni akarok erről: hogy volt egy kor és élt néhány nemzedék, mely az értelem diadalát hirdette az ösztönök felett, s hitt a szellem ellenálló erejében... láttam és hallottam Európát, megéltem egy kultúrát... kaphattam-e sokkal többet az élettől?”-írja Márai Sándor legjelentősebb alkotásában.

A két világháború közötti magyar irodalom egyik remekművében egy városhoz, Kassához; egy osztályhoz, a polgársághoz; s egy életformához, az európai kultúrához való elkötelezettségéről vall. A műben a legőszintebben, szinte pörére vetkezetten írja meg gyermek- és ifjúéveit, testi- és lelki fejlődését, férfivá érését. De mindezeknek a történeteknek nála a család ad keretet.

Gyermekévei tájaira, a Felvidékre, ifjúkori élményeinek színhelyeire, Berlinbe, Párizsba, Velencébe kalauzolja el olvasóit.

Gilbert Delahaye és Marcel Marlier: Márti könyvek

Ez a gyermekkönyv sorozat egy Márti nevű kislányról szól. Akinek van nagyobb gyermeke, annak bizonyára „ismerős” ez a kislány. Közel 20 éve találkoztam vele én is először. A gyönyörű képekkel illusztrált, kedves történeteket tartalmazó könyvsorozat néhány része az óvodás és kisiskolás korú kislányok nagy öröme megérkezett.

Márti védi a természetet. Márti a nyarat legjobb barát-nőjével, Katicával tölti, akinek a szülei egy szépséges erdő melletti házikóban élnek. A gyerekek nap mint nap fedezik fel a rengeteg csodáit, ráadásul Márti nagy meglepetésére kis pajtása nagyon hozzáértőnek bizonyul: nemcsak remek képeket készít az erdei lepkékről, de valamennyinek a nevét is ismeri...

Kertészkedjünk idén is!

Tisztelettel, őszinte szeretettel köszöntöm a kertészkedők nagy táborán belül! Élményekben gazdag, termékeny kikapcsolódást kívánok munkájukhoz, az újévben is. Szenvedélyes kertészként, kellemes elfáradást, jó fantáziájuk beteljesedését, örömteli sikeres tevékenységet! Termeljünk finom, zamatos, ízletes kertészet adta terméket.

ZÖLDSÉGTERMESZTÉSEN belül, a hosszúra nyúló tél után sürgősen az apró magvakat kell sávosan, 10 cm szélesen elvetni, főleg a petrezselyem magját - mivel legalább 1 hónapig elfekszik a legkívánatosabbra is megmunkált talajban. Vegyük figyelembe a zacskón felsoroltakat! A sárgarépa, retek, majd a cukorborsó következzenek. A vetések előfeltétele az őszi mélyszántás, esetleg talajfertőtlenítés is szükségessé válik, különösen akkor, amikor nem tudunk vetésforgót létrehozni. A sávos vetés azért jó, mert majd a ritkításnál jól hasznosítható a tenyészterület betartása, ami ebben az esetben 4-5 cm. Kedves kertészkedők! E ritkítást, kérem kíméletlenül betartani, mivel csak így lesz minőségi árunk! Ugyanez a sárgarépára is vonatkozik. Tudom, hogy sajnáljuk a szép vetést „tönkretenni”, de a végeredményre gondolva, így leszünk „igazságosak”. A tömördek tavaszi teendők mellett, az ősztől földben hagyott petrezselymet, zellert keményen gereblyézzük át, ezáltal levegőhöz is juttatjuk növényeinket, és korán bőséges lombozatukkal meghálálják kora tavaszi figyelmünket. A dughagymát, fokhagymát is ilyenkor helyezzük a jól elmunkált, jó táperejű talajba, 4-5 cm mélyre. Majdnem elfelejtettem! A sárgarépát, petrezselymet nem szabad egymás mellé vetni, mivel „nem tűrik egymást”! A zöldségtermesztési ágazat kitörési pont lehetne kis országunkban!

A DÍSZNÖVÉNY TERMESZTÉS is a kertészet nem akármilyen ágazata! A muskátlikat a fagyok után elő lehet venni, szoktatni a tavaszi klímához.

Azt javaslom, ha nem úgy telettek át, ahogy szerettük volna, cseréljük újra a talajukat feltétlenül muskátli PH-jú földre. Nem érdemes kísérletezgetni! Viszont gyönyörű kínálata van a STARKL kertészetnek, mindenféle virágból, nézzük meg!

A GYÜMÖLCSTERMESZTÉS is, hasonlóan a szőlőhöz, teljesen szétesett az elmúlt 20 évben.

Nagyüzemileg szinte véletlen van telepítés, kivágás viszont annál több! A házi kertekben viszont mindenképpen van perspektívája a gyümölcsfa telepítésnek. Az előkészítés, a tervezés, kijelölés tápanyag feltöltéssel kezdődjön.

Aki még nem járatos a teendőkben, legalább 1x1x1 m gödröt készítsen, a legalább 1 m magas alma, körte, barack husángoknak. A kiásott gödör aljára szerves trágyát, vegyes műtrágyát szórjon. Ábrahámhegyi viszonylatban, ami itt jól díszlik a szőlő és az őszibarack. Az alanyfajtára ügyeljünk: a hegyekbe mandula, a házak körül lent, vad-őszibarack alany legyen a kívánatos. A többi gyümölcsfaj is megél nálunk hiszen tapasztaljuk -, de a minőséget nézve a barack elsőbbséget élvez valamennyihez képest.

Egy kicsit ugyan több figyelmet parancsoló, hiszen nyáron a réztartalmú szerekre kényes és lehullajtja a leveleit.

A levél=tüdő. Tavasszal és ősszel viszont csak ezzel perme-tezzük és megakadályozzuk a tafrinás (sodródott) levél-képződést a későbbiekben. Folyékony formában kapható Réz+Kén 10 literbe, 1 deciliter, lemosásszerűen. De ugyanez minden gyümölcsfához ajánlott.

A bogycsokokat is metszeni kell: az előregedett vesszőket, és a túl sűrűn növő bokrokat ritkítsuk meg.

Metszés: az almásokat csak ritkít-suk, az őszibarackot virágzaskor felére vágjuk, illetve a keresztbe nö-vőket és a vízajtásokat többször met-szük le.

SZŐLÉSZET-BORÁSZAT vonalán látszanak talán a leg-nagyobb problémák. Versenyezni a francia, olasz, spanyol stb. országokkal szinte lehetetlen. Legfeljebb a minőséggel tudunk valamit kezdeni. Gyakorlatból tudom, hogy tokaji, egri, szekszárdi, balatoni minőségű nekik nincs. Igaz, hogy mennyiségben mérve, ahhoz a hatalmas tömeghez képest a mi kínálatunk elenyésző, a marketingjük, támogatásuk vi-szont nagyon fejlett. Az áruházaink polcain az alföldiekhez hasonló van bemutatva.

Maradjuk a mai helyzetnél: A szőlő tavaszi legnagyobb munkája a metszés, amit nem mindegy hogyan végezzük el. A legfontosabb szabály az, hogy a tőkét termőegyen-súlyban kell tartani, ami annyit jelent, hogy csak úgy és annyira terhelhetjük, amennyit elbír. A teherbírás függ a tápanyag utánpótlástól, illetve az egész évben végzett szak-szerű növényvédelemtől, zöldmunkáktól, gyommentessé-gtől, fajtától, művelési módtól, stb. A tavaszi munkákhoz tartozik még a szálvessző lekötés, tám berendezés javítása, illetve kénes szerrel való lemosó permetezés, ami az atkára gyérítőleg, illetve a lisztharmatra lesz jótékony hatással a későbbiekben. Mindig azt mondjuk, azért van évről-évre növekvő számú károkozó, kártevő, mert gyenge a telünk.

Idén ezt nem állíthatjuk, hiszen rekord hideg idő volt december 19-én, -20 C°-al. Ilyen hideg Ábrahámhegyen az utóbbi 50 évben még nem fordult elő. A tavalyi időjárás pocsék volt, egyszerűen a kapható védőszerrel nem lehetett eredményt elérni. Bízunk a jövőben! Úgyis csak magunkban bízhatunk!

A borászati ágazat vergődik (fentiek szerint), sem a termelőnek, sem az értékesítőnek fino-man mondván nem előnyös. Egyszerűen még kilátás sincs arra, hogy kis hazánkban válto-zás legyen a nyereségesség elérésére, egyen-lőre. **Teendők:** Az egyszerű borkezelések, töltögetés, fejtés, a lehetőség szerinti teletar-tás, üres hordók 3 havonkénti 1-2-3 hl-nek 1 szál, 5-10 hl-es hordóknak fél szál kénselet.

Eredményes, jó munkát kívánok! Az érdeklődőknek szíves tájékoztatást is adok. Ne felejtsek: bor nélkül élni lehet, de nem érdemes!

Orbán István

JEGYZET

Engedjék meg, hogy néhány keresetlen mondatban az élet valóságáról ejtsek, talán nem éppen pozitív gondolatot. Magamból kiindulva, betöltöttem a 73. évet, 40 évi munkaviszony után 1995-ben 12.000 Forinttal mentem elnyugdíjba, most 16 év után van 77 ezer. Ha a jobb kezem feje tönkre nem megy, még mindig szőlőt művelnék. Egyedül élő vagyok. Nagy odafigyeléssel, szegényesen élek. A kiadásokról nem írok, azt a hozzám hasonlók úgy is tudják, a fiatalok meg úgysem hiszik el. Pedig igaz!

Az ember mindig jobbat vár, és csak nem jön a Kánaán, sőt úgy érzem (teljesen független a politikától), hogy csak rosszabb lehet.

A termelőszövetkezeti mozgalomban töltöttem el 28 évet, túlnyomó részben agronómusként. A Salföldiben, a 40 munkaegységnek csak a felét kaptuk meg, és meglehetősen belőle élni, sőt még építkezni is. 8 év után egyesítettek bennünket Nemesguláccsal, itt már nem volt olyan családi, közvetlen a légkör.

Visszasírtuk az önállóságot (búcsúra levágtunk és kiosztottunk egy birkát, termálvizeket Harkány, Bük, Zala-karos, Tokaj látogattunk ingyenesen, családi légkörben). 1972-ben az I. BOR VILÁGBAJNOKSÁGON ezüstérmét értünk el. Szüretkor minden este vacsora. Szóval jó volt!

Később a háztáji kijárt mindenkinek, szőlő, vagy 16 q gabona. Tudott mindenki - ha kellett - sertést, baromfit tartani. Helybe szállítottam a járandóságot a nyugdíjasoknak is. A TSZ köteles volt minden talpalatnyi földet művelni, korszerű gépekkel, a legmodernebb technológiát alkalmazva.

Mi van most?

Műveletlen, ugarrá váló területek, 100 ha-számra. Csak emlékezetből tudjuk, hogy ott valamikor szőlő, gyümölcsös, szántó volt művelve. A falusi ólak üresen, elhagyottan állnak, a nép elszegényedve, kiszolgáltatottan él. Megfizethetetlen árak petrezselyem gyökér 1000 Ft, a fokhagymáért meg kétezret kérnek.

Saját magam erőfeszítéséből építettem egy házat, amiért az önkormányzatunk 10.000 Ft adót kért évente úgy tudom ezt megszüntették. Sümegen a helyi lakosoktól nem kérnek szemétszállítási díjat.

Érdeklődök: mi nem kaphatnánk valamire kedvezményt?

Volna egy javaslatom az önkormányzat felé:

Termeljünk gyökérzöltséget, a valamikori szőlőoltvány helyén. Bőven megélne a sárgarépa, petrezselyem stb. Majdnem minden adott: van bőven ember, gép, föld.

Tudom, hogy furcsa, de miért ne lehetne?

Gondolkodjunk! Csak gazdaságos lehetne, ilyen árak mellett!

Orbán István

Egészségünk és környezetünk kapcsolata

Harmonikusabban élni a természettel! Ez sokunk vágya, de csak kevesen gondolnak arra, hogy éppen mi magunk tehetünk a legtöbbet ezért!

Először is nézzünk szét közvetlenül magunk körül, a házunk táján. Fontos, hogy a lakás, amiben élünk, kényelmünket szolgálja, érezzük magunk otthonosan benne! Mindenki a maga ízlése szerint alakítja ki környezetét, de gondosan vizsgálják meg, miből készültek a berendezések. Veszélyt rejthetnek például a bútorokban lévő festékek, ragasztóanyagok, maga a fa is, amelyből készült. Előfordulhat, hogy például az olcsó nyersanyagot sugárfertőzött területéről szállították. A falak festékében, a burkoló és szigetelő anyagokban is előfordulhatnak káros anyagok. Ritkán szánjuk rá magunkat a lakásfelújításra, ezért nem mindegy, hogy évenkéntül mi vesz minket körül! Ha lehet, válasszanak természetes vagy környezetbarát anyagokat.

Nap, mint nap takarítunk, fürdünk, mosogatunk. A vegyszerek a csatornarendszerbe jutnak, és a tisztítás mértékétől függően aztán a talajba, élővizeinkbe, ami egyenesen mérgező a környezetünknek. Sokkal olcsóbb és hatékonyabb a "csilivili", agyonreklámozott szereknél, az ecet, a szódabikarbóna, amivel a vízkövet, és a zsírt is éppen olyan jól, ha nem jobban lehet eltávolítani! Aki mosódiót használ a mosógépében fehérítéshez - szódabikarbónával kiegészítve -, elmondhatja, hogy semmivel sem rosszabb a hatás a mérgező drága szintetikus szereknél. Csepegtessenek illóolajat az öblítő részbe illatosításhoz, így csökkenthető a bőrrallergia kialakulásának esélye.

Ugyancsak károsak lehetnek a kerti vegy- és permet szerek. Tó környéki lakóként sokkal jobban oda kell figyelni, hogy miből, mennyit használunk. Ezek az anyagok ugyanis az esővel szép lassan a talajba, onnan a Balatonba jutnak. Ott fürdünk, és a horgászszerecsétől függően halat is fogunk. Az így szennyezett étel pedig a tányérunkra kerül.

Nagy barátai a méhek a kertészeknek! Ha e rovarok nem volnának, nem lenne termés gyümölcsfáinkon. Gondoljanak erre is, amikor permetező szert választanak! A mézről nem is beszélve! A méhek szorgos munkájának gyümölcse egészségünk, immunrendszerünk egyik bástyája. Léteznek bio permetszerek is, amelyeket gyógynövényekből és ásványi anyagokból állítanak elő. Növelik a növények ellenálló képességét a betegségekkel szemben. A növények két év alatt "átszoktathatók" a korszerűbb, egészségesebb kezelésre, terméseik pedig szebbek, egészségesebbek lesznek.

Ritkán jut eszünkbe a fény- és zajszennyezés! Nézzünk csak ki például este az utcára! Személy szerint én teljesen feleslegesnek tartom, hogy télen egész éjszaka égnek a lámpák. Ha valaki mégis későn ér haza, vihetne magával egy olcsó zseblámpát. Külföldön már működnek szenzoros közterületi világítási rendszerek is. A lámpák csak akkor világítanak, ha valaki arra jár. Ezekkel a megoldásokkal rengeteg energiát és pénzt lehetne megspórolni.

Jó érzés kikapcsolódni, megpihenni a kertben. Sokszor a legszebb pillanatot is megkeseríti a szomszéd fűnyírója. Természetesen a kertet gondozni kell, sokaknak ez maga az aktív kikapcsolódás, de azokra is gondolni kell, akik éppen pihenni szeretnének. A közösségek megbeszélhetnék, hogy lehetőleg mindenki azonos időben berregtesse a fűnyírót, és nyugodtan alhasson a kertjében, aki pihenni szeretne.

Folytatás a 23. oldalon

Hihetetlen mennyiségű szemét gyűlik össze egy-egy háztartásban. Ennek jó része komposztálható! Vásárláskor gondoljanak arra, hogy mennyi felesleges csomagolóanyagot, nejlontáskát visznek haza! Az így szemétként kerülő, nehezen bomló anyagok is mind a környezetet szennyezik. Ne vigyék haza a felesleges nejlonzacskokat! Válogassanak a flakonok között is! Ugye, Önöket is elborzasztják a Balaton tetején, az árkokban hemzsegő műanyag palackok látványa!

Válasszanak inkább nagyobb kiszerezésű, újratölthető vizes flakonokat!

Természetes környezetünk, hegyeink, patakunk, a Balaton a legnagyobb kincsünk, vonzza a turistákat, a nyaralókat! Erőt meríthetünk, feltölthetünk belőle. Ha nem ápoljuk, ha mérgezzük, rövidesen nem lesz miből feltölthetnünk, nem lesz miből erőt merítenünk! Ahogyan mi hatunk környezetünkre, úgy válaszol rá! Kölcsönhatásban élünk! Becsüljük meg! A természet körforgása szerint előbb-utóbb minden visszajut szervezetünkbe, amit sokszor megdöbbenéssel mi tettünk bele. Ha mérget, akkor azt, ha értékes tápanyagot, akkor azt! Mindenki tehet valamit saját környezetéért! Nem kell nagy dolgokra gondolni, "csak" környezettudatosabban élni!

Egészségünkre!

Csákvári Zsuzsanna

SÁNDOR-JÓZSEF BORMUSTRA

Ábrahámhegy Község Önkormányzata a téli esték előadás sorozat keretében borászati programot szervezett, előadónak pedig egyik helybéli borász szakembert, Szőke Barnát hívta, aki a Badacsonyi Borfalu Hegyközség elnöke, és a Pannon Egyetem Szőlészeti és Borászati Kutatóintézetének tudományos munkatársa.

Az előadás főtémája nagyon érdekes volt, hiszen a Balatoni Borrégió boraiban található vegyületek, és azok élettani hatásai az emberi szervezetre témakör lett megtárgyalva a jelenlévők bevonásával.

A továbbiakban aktuálisan szőlészeti-borászati kérdések kerültek terítékre, no meg a résztvevők által hozott saját termésű borok megkóstolása, közös kiértékelés történt meg.

Köszönet az előadónak és mindenkinek, aki ott volt, egyben bízom abban, hogy a jövőben több borral foglalkozó személy eljön, hiszen nekik lenne a legtanulságosabb az ilyen előadás.

Kovács József

Programok nyugdíjasoknak

Az Ábrahámhegyi Nyugdíjasok Klubja 2010 nyarán kezdte meg működését, jelenleg 15 fő aktív taggal. Egy-egy rendezvényünkön természetesen ennél jóval többen vesznek részt, hiszen például a szeptemberi kirándulásra 35 nyugdíjasunk jött el.

Klubunk célja elsősorban, hogy nyugdíjasaink családi környezetben, jó hangulatban tölthessék el szabadidejüket, hogy együtt felfedezzék elsősorban községünk, a környező természet, majd hazánk szépségeit, kultúráját, és rejtett kincseit. Közösen kirándulunk, énekelünk, kézimunkázunk, szórakozunk és szórakoztatunk, valamint odafigyelünk egymásra.

Az elmúlt időszak egyértelműen bizonyítja, hogy a klubban végzett munkálkodás nem volt hiábavaló, mivel az idősebb korosztály tagjai szívesen vannak együtt, örömmel szerveznek közös programokat, kötetlen beszélgetéseket és igyekeznek jól érezni magukat a kis csapaton belül. Tudják, hogy összefogással nagy dolgokra is képesek lehetünk.

Az elmúlt időszakban megalakult és azóta is együtt az asszonykórus. A dalos kedvű hölgyeknek talán sikerült egy kis színt vinni a község rendezvényeibe. Remélem még jó néhány alkalommal megörvendeztethetjük a falu lakosságát és az itt üdülő vendégeinket. Produkcióink természetesen nem művészi színvonalúak, de szívvel-lélekkel készülünk, s elárulhatom, hogy van még a tarsolyunkban egy-s más, amivel igyekszünk mosolyt csalni az arcokra, vidámságot lopni a szívekbe.

A februári találkozásunk alkalmával Kiszelyné Jónás Ildikó egy kedves előadással lepte meg klubtagjainkat.

Talán kevesen tudják, hogy Ildikó személyében egy evangélikus papnét tisztelhetünk, aki az evangélikus egyház női missziójának tagjaként a németországi Nürnbergben, Augsburgban, valamint Bayreuth városában járt.

Az utazása során készült fotóit közkinccsá tette, így mi is láthattuk a mesés helyszíneket, nyomon követhettük a misszió egyes állomásait. Ildikó kiváló idegenvezetőnek bizonyult, ezúton is köszönjük, hogy megosztotta velünk élményeit.

Szintén ezen a napon természetes hatóanyagokból készült táplálékkiegészítő termékekkel ismerkedhettünk meg, amelyekkel megőrizhetjük egészségünket. Reméljük sokunk problémáján segítenek ezek a készítmények. Csillag Istvánné, Marikának köszönjük a tájékoztatást.

A jövőben természetjáró gyalogtúrákat, sétákat indítunk havi rendszerességgel. Első alkalommal a Káli-medence egy részét indulunk felfedezni.

Programjainkon mindenkit szívesen látunk; nyugdíjasainkat és természetesen a fiatalabb generációt- sőt az unokákat is. Buszos kirándulást évente kétszer- tavasszal és ősszel is tervezünk. Természetesen az igények figyelembevételével igyekszem változatos programokat összeállítani. Ehhez várom ötleteiket, javasolataikat.

Köszönöm mindenkinek a segítségét, aki kicsit is hozzájárult ahhoz, hogy az Ábrahámhegyi Nyugdíjasok Klubja megalakult és működik.

Bízom benne, hogy évek múlva sok-sok közös élménnyel leszünk gazdagabbak és sok-sok örömteli percet szerezhetünk egymásnak.

Szabóné Berki Szilvia

Kistérségi Sportnap Tapolcán

Immár ötödik alkalommal került megrendezésre a Kistérségi Sportnap Tapolcán, melyen községünk is képviseltette magát egy csapattal, melynek összeállítása elég vegyes volt, fiúk, lányok, kicsik, tinik és középkorúak alkották. Különböző ügyességi feladatokban kellett helytállni, nyolc másik csapattal szemben, ahol nagyon sokat számított a feladatok hibátlan elvégzése mellett a gyorsaság is, ami nem minden esetben sikerült, de erősen küzdöttünk.

Büszkék lehetünk elsőszerelő kiscsi versenyzőinkre, akik lelkesen, kicsit még bizonytalanul, de bizonyították, hogy készül a jövő ütőképes csapata.

Megköszönöm lelkesedésüket, kitartásukat és itt említeném meg név szerint is Öket:

Dressel Ármin, Dressel Fruzsina, Homonnay Csenge, Homonnay Virág, Koncz Brigitta, Koncz Ramóna, Vella Dániel.

Mi felnőttek pedig hoztuk a szokásos formánkat, hol kapkodva, hol lassabban, de ügyesen oldottuk meg a feladatokat.

Többségében hibátlanul sikerültek a versenyszámok, de ez sajnos az idő rovására ment. Így csak a hetedik helyen végeztünk. Egy vidám hangulatú délutánt töltöttünk el együtt, és a térség többi versenyzőjével. Nagyon jól éreztük magunkat. Jövőre újult erővel folytatjuk. A csapat további tagjai: **Fekete József, Góth Péter, Gyarmati József, Nagy Zoltán, Szalai Gergő, Szőke Géza, Tóth Miklós, Vadász Melánia, Varga Roland.**

Varga Tünde

TEREMFOCI BAJNOKSÁG

2011. február 19-én teremfoci bajnokságot tartottunk a kultúrházban. A benevezett csapatok versenyének végeredménye a következőképpen alakult:

I. helyezett csapat:

Mohos Gergő - Sági Krisztián - Orbán Tamás - Goda József csapata

II. helyezett:

Góth Péter - Gyarmati József - Varga Roland csapata

III. helyezett:

Sütő Árpád - Tompos Péter - Illés Ádám csapata

ASZTALITENISZ- DARTS-CSOCSÓ BAJNOKSÁG

2011. március 5-én, sportdélután keretében játékos versenyeket tartottunk kultúrházban. A végeredmény a következőképpen alakult:

Ping-pong ifjúsági kategória:

I. helyezett: Koncz Brigitta, II. helyezett: Szegi Vince, III. helyezett: Dressel Ármin

Ping-pong felnőtt kategória:

I. helyezett: Hus-Wéber Gábor, II. helyezett: Gáspár József, III. helyezett: Csákvári Zsuzsanna

Csocsó:

I. helyezettek: Szabó Veronika - Szabó László
II. helyezettek: Thaly Krisztián Florentin - Hus-Wéber Gábor
III. helyezettek: Szegi Vince - Herceg Zoltán

Darts:

I. helyezett: Herceg Zoltán, II. helyezett: Sütő Árpád, III. helyezett: Szabó László

Rendezvényterv

2011. évben az alábbi rendezvények kerülnek megrendezésre Ábrahámhegy Községben

Falusi disznóvágás	Január 29.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat Pro Ábrahámhegy Alapítvány
Süteménykóstoló	Február 12.	Művelődési ház	NABE helyi csoportja
Teremfoci bajnokság	Február 19.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Orvosi előadás	Március 4.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Farsangi bál	Március 5.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Darts, csocsó, asztalitenisz bajnokság	Március 5.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Március 15-i ünnepség	Március 12.	Művelődési ház Ünnepi megemlékezés, Filmvetítés	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Borászati előadás	Március 18.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Természetvédelmi előadás	Április 1.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Retro filmvetítés	Április 9.	Művelődési ház	NABE helyi csoportja
Szemétszedés	Április 9.		NABE helyi csoportja
Húsvét	Április 23.		Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Rajzkiállítás	Április 23.	Művelődési ház	NABE helyi csoportja
Anyák napi megemlékezés	Április 30.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Halászlé főző verseny	Május 7.	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat NABE helyi csoportja
Lomtalanítás	Várhatóan június hónapban A pontos időpontot hirdetményeken és a honlapon közöljük		
Gyereknapi Falunap	Június 12.	Sportpálya	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Mozdulj Balaton	Június 18- Augusztus 13-ig	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Kézműves foglalkozás	minden szombaton		
Néptánc bemutató	Június 25.	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat Ábrahámhegy Kulturális Örökségéért Alapítvány
Bernáth Aurél tanítványainak kiállításai	Június 26.-Július 13	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Szabó Ákos			
Strand buli	Július	Strand	Strandi vállalkozók
Sportnap	Július 16. és vagy Július 23.	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Strand buli	Július	Strand	Strandi vállalkozók
Kiállítás Liszt Ferenc Strand buli	Július 17-től Augusztus 3.-ig Augusztus	Művelődési ház Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat Strandi vállalkozók
Kiállítás Kiss Gábor	Augusztus 7- augusztus 31.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Bornapok	Augusztus 3-7.	Tűzoltó park, Sportpálya	Ábrahámhegy Község Önkormányzat, Hegyközség
Strand buli	Augusztus	Strand	Strandi vállalkozók
Tűzijáték és Ünnepség	Augusztus 20.	Strand	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Kiállítás	Szeptember 3.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Dobruska kiállítás	Október 1.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat Dobruska testvérváros
Szüreti felvonulás	Október 1.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Október 23-i ünnepség és Kirándulás	Október 22.	Emlékmű,	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
		Pálos Kolostor Rom Filmvetítés	
Márton nap	November 5.	Művelődési ház	Hegyközség
Katalin napi bál	November 26.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Adventi készülődés	November 26.	Művelődési ház	NABE helyi csoportja
Mikulás ünnepség	December 3.	Művelődési ház	NABE helyi csoportja
Idősek karácsonya	December 16.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat
Szilveszteri batyus bál	December 31.	Művelődési ház	Ábrahámhegy Község Önkormányzat

További tájékoztatásért keressék fel honlapunkat www.abrahamhegy.hu.

Ábrahámhegy Község Önkormányzat Képviselő-testülete a rendezvények időpontjának változtatásának jogát fenntartja.

Ábrahámhegy, 2011. március 8.

Vella Ferenc Zsolt
polgármester

Önkormányzatunk testülete a rendezvényterv összeállításánál igyekszik minden korosztály számára megfelelő és igényes programokat biztosítani. Sajnos az elmúlt pár hónap tapasztalata az, mintha csökkent volna az érdeklődés a helyi bulik, programok iránt! Miért is? Nehéz lenne megmondani, hiszen a rock bulitól a farsangi bulin át (előadások: borászati, orvosi) mindenki megtalálhatta volna a számára megfelelő szórakozást.

De állítom, hogy azok, akik mindegyik rendezvényen megjelentek (ha nem is sokan) remekül érezhették magukat. Hiszen minden adott és helyben volt! Nem kellett autókázni szórakozási lehetőséget keresve, zene, tánc, büfé minden egy helyen!

Akkor miért is ilyen kevés az érdeklődő? Talán a tél, a hideg miatt. Fogjuk rá! De bízom abban, hogy a jó idő és a változatos idejű programok ismét meghozzák az érdeklődést a helyiek körében!

Vella Zsolt
polgármester

PROGRAMOK 2011. MÁJUS 7.-ÉN AZ ÁBRAHÁMHEGYI STRANDON

HALÁSZLÉ FŐZŐ ÉS HORGÁSZ TALÁLKOZÓ A STRANDON!

HORGÁSZ TALÁLKOZÓ:

JELENTKEZNI LEHET MÁJUS 7.-ÉN 6 ÓRA 30 PERCIG A HELYSZÍNEN,
IFJÚSÁGI ÉS FELNŐTT KATEGÓRIÁBAN, ÉRVÉNYES
HORGÁSZENGEDÉLLEL, EGY BOTTAL, ÚSZÓS, VAGY FENEKEZŐ
KÉSZSÉGGEL MAXIMUM 3 HOROGGAL LEHET RÉSZT VENNI

HALÁSZLÉ FŐZŐ TALÁLKOZÓ:

A TALÁLKOZÓN EGYÉNI ÉS KÜLÖNBÖZŐ
TÁJEGYSÉGEKRE JELLEMZŐ RECEPTEK ALAPJÁN
KÉSZÜLT HALÁSZLEVEK KÖSTOLÁSÁRA
VÁRJUK KEDVES VENDÉGEINKET!

KÖSZÖNTŐ, HORGÁSZVERSENY EREDMÉNYHIRDETÉS,
ÉS A HALÁSZLÉ KÖSTOLÁS MEGNYITÁSA: 12 ÓRAKOR

KÖSTOLÓJEGY A HELYSZÍNEN 10 ÓRÁTÓL 600 FT-ÉRT VÁSÁROLHATÓ

A RENDEZVÉNY IDEJE ALATT A GYEREKEKET LÉGVÁR
ÉS KÉZMŰVES FOGLALKOZÁS VÁRJA.

A KÖSTOLÓJEGYEK BEVÁLTHATÓK: 12.00 - 13.00 ig

„Egy csokor színes szó, mint egy csokor virág,
fogadjátok tőlünk kedves édesanyák!”

DÉLUTÁN 14.30 ÓRAKOR KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDESANYÁKAT

Helyszíne a strand
**TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL VÁRUNK
MINDEN KEDVES ÉDESANYÁT ÉS NAGYMAMÁT**

VELLA ZSOLT POLGÁRMESTER

15 ÓRÁTÓL: KISPÁLYÁS LABDARÚGÓ MÉRKŐZÉSEK HELYI CSAPATOK - ÁBRAHÁMHEGYI NYARALÓK NŐS-NŐTLEN CSAPATOK MÉRKŐZÉSEI

17 ÓRÁTÓL ZENESZÓ A STRANDON!

Zenél: Luthor Péter

A halászlé főző találkozón kapható az első ábrahámhegyi hangos könyv: Asszony, aki szőlőfürt lett Krúdy Gyula minden írása a borról.
Előadja Mécs Károly. Az mp3 formátumú CD lemez ára: 2600,- Ft

A PROGRAMOKRA SZERETETTEL VÁR MINDENKIT ÁBRAHÁMHEGYI KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA ÉS A NŐK A BALATONÉRT EGYESÜLET ÁBRAHÁMHEGYI CSOPORTJA!

KÖZÉRDEKŰ

Körjegyzőség ügyfélfogadási rendje:

Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30, pénteken 8-13:30 óráig
Kedden és csütörtökön ügyfélfogadás nincs.

Körjegyző:

Hétfőn és szerdán 8-12 és 13-15:30 óráig
Előzetes időpontegyeztetés szükséges.

Polgármester:

Fogadóóra: csütörtökön 9-12 óráig, 70/456-71-41

Központi telefonszám: 87/471-506

Jegyző: 87/471-506

Műszak: 87/571-107

Igazgatás: 87/571-108

Pénzügy, adóhatóság: 87/571-109

Fax: 87/571-110

E-mail: hivatal@abrahamhegy.hu - www.abrahamhegy.hu

Háziorvosi ellátás

Rendel: Dr. Németh Csaba

Telefon: 87/464-197 lakás, Mobil: 20/9444-862

Rendelőik:

- Ábrahámhegy: 87/471-516

Rendelési idő: hétfő 13-15, csütörtök 10-12 óráig

- Balatonrendes: 87/464-338

Rendelési idő: kedd 13-14 óráig, csütörtök 8-9 óráig

- Révfülp: 87/464-150

Rendelési idő: hétfő 8-12, kedd 9-12

szerda 9-12, csütörtök 14-16, péntek 9-12

Ügyelet: hétköznap 16 órától másnap reggel 8 óráig

Tapolca Kórházban, Telefon: 87/511-083

Hétfégen, szombat, vasárnap és ünnepnapokon 16:30-7:30-ig

Állatorvos

Dr. Szabó Béla, Kővágóörs, Tel.: 87/464-109, 20/475-2965

Hatósági állatorvos

Dr. Ásványi Tamás, Kővágóörs, Kossuth u. 26.

87/463-745, 20/9217-372

Fogorvos

Rendel: Dr. Szörtsey Zoltán, Badacsonytomaj; Telefon: 87/471-689

hétfő 13-19, kedd 7-13, szerda 13-19, csütörtök 7-13,

péntek páros héten de., páratlan héten du.

Bejelentkezés és időpont egyeztetés: 87/471-689

Hétfélig ügyelet: szombat, vasárnap

Veszprém, Halle u. 5/d SZTK 8-14 óráig

Gyermekorvos

Rendel: Dr. Sellyei Ferenc, Badacsonytomaj, Tel.: 87/471-282

Hétfő 8-11, kedd 13-16 (Badacsonytördemic)

szerda 8-12, csütörtök 13-16, péntek 8-12 óráig

Mandagóra Gyógyszertár, Révfülp, Tel.: 87/464-065

Nyitva: hétfő 7:30-13, kedd 9:30-17, szerda 7:30-17, csütörtök 7:30-10:30, 13:30-17, péntek 9:30-17, szombat 8-12 óra

Griff Gyógyszertár, Badacsonytomaj

Hősök tere 5.; Tel.: 87/471-012

Nyitva: hétfőtől, szerda, péntek 7:30-11:10, 12:50-17, kedd és csütörtök 7:30-12, 12:30-17, szombat 8-10 óráig

Könyvtár, internetes helyiség és a kiállító helyiségek

Nyitva tartás: hétfőn szünnep

kedd, szerda, csütörtök 15-21 óráig

péntek, szombat 15-21 óráig

vasárnap Zárva

Telefon: 70/380-0761, abrahamkonyvtar@freemail.hu

Kulturház: 70/380-0763, kulturhaz@abrahamhegy.hu

Nyitva tartás szerdától szombatig 15-21 óráig

Tűzoltóság Tel.: 87/471-539

Csőtörések, házi átemelőszivattyúk meghibásodásának bejelentése:
DRV ZRT.

Telefon: 06 40 240240/1

E.ON Észak-dunántúli Áramszolgáltató Rt.

Ügyfélszolgálat: 40/220-220

Műszaki hibabejelentés: 40/330-330

Falugazdász:

Pekli Tamás, Telefon: 30/410-9525

Hegybíró: Szőke Géza, Minden pénteken 15:30-17 óráig

Gyermekjóléti szolgálat és családsegítő szolgálat: Jámor Szilvia

Minden csütörtökön 12:30-13:30 óráig, Telefon: 30/378-15-67

Helyük: Kulturális Centrum (volt iskola) Badacsonyi u. 12. hátsó udvar felől

Ábrahámhegyi Hírmondó

Az Önkormányzat és a Fürdőegyesület Lapja

Felelős kiadó: Vella Zsolt polgármester

Szerkeszti a szerkesztő bizottság. Vezetője: Bakosné Tóth Erzsébet

Nyomdai munkák: Krasznay és Fia Kft.

Nytsz: MKM B/PHF/1461/Ve/94.

